

Žabnica

Žab(ni)ca 12 | rožnik 2025 | Glasilo KS Žabnica

Postavitev novih avtobusnih
postajališč / 4

KRAJEVNA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIŽA ŽABNICA / 8

Kukavičevke od Crngroba
do Planice / 10



Uvodna beseda



Spoštovane krajanke, krajani!

Pred vami je nova številka glasila naše krajevne skupnosti, ki prinaša zanimive prispevke. Ob tej priložnosti se lahko ozremo na dosežke preteklega obdobja in hkrati pogledamo naprej – v prihodnost, ki jo soustvarjamo skupaj.

V zadnjih mesecih, ob koncu preteklega in v prvi polovici letošnjega leta, smo bili ponovno zelo dejavni. Še pred novim letom smo zamenjali stare avtobusne čakalnice z novimi, namestili pa smo tudi dva dodatna avtomatska defibrilatorja (AED), tako da jih imamo zdaj štiri. Udeležili smo se iger krajevnih skupnosti v Besnici, organizirali čistilno akcijo in sodelovali pri proslavi ob krajevnem prazniku na Planici.

Iskrena hvala vsem, ki ste aktivno sodelovali pri čistilni akciji – še posebej mladim gasilcem PGD Žabnica za odstranjevanje zaraščenosti ob strugi potoka Žabnica, od Vrbnčkovega mostu navzgor. O vseh teh aktivnostih lahko več preberete v nadaljevanju glasila.

Zaključujemo tudi projekt starih hišnih imen. Večina tistih, ki ste podali soglasje, ste že prejeli lične lončene tablice z napisi v žabniškem narečju. Povzetek projekta s predstavitvijo brošure bomo pripravili v naslednji številki.

Kot verjetno veste, je na glasovanju v okviru participativnega proračuna za leti 2025/26 zmagal predlog za preplastitev športnega igrišča, ki je prejel kar 66 glasov. Razpis za izbiro izvajalca s strani Mestne občine Kranj je že objavljen. Ker sredstva iz participativnega proračuna ne zadoščajo za celovito obnovo, bomo dodatna sredstva zagotovili iz kvote po t. i. 8. členu. Tako bomo poleg nove podlage uredili tudi ograjo in postavili nove koše.

Dela naj bi se začela v zadnjem četrtletju letošnjega leta.

Letos bomo uredili tudi prostor za raztros pokojnikov, ki bo umeščen v jugozahodnem vogalu pokopališča. Projektna dokumentacija je pripravljena, sredstva so zagotovljena, izvedba pa je predvidena še pred poletjem.

Ob tej priložnosti naj omenim še, da bo konec leta telovadnica pri osnovni šoli prešla v last Mestne občine Kranj, s tem pa tudi pod okrilje šole. V interesu krajevne skupnosti je, da telovadnica ostane v upravljanju lokalne skupnosti in tako še naprej na voljo za različne dogodke, prireditve in občne zbornice. V Žabnici namreč nimamo druge ustrezne dvorane, če odštejemo Zadržni dom, ki je v zasebni lasti in se nahaja v drugi občini. O tem vprašanju smo že začeli pogovore z občinskimi predstavniki in ravnateljem OŠ Stražišče.

Krajevna skupnost je srce našega vsakdana – prostor, kjer se prepletajo zgodbe posameznikov, družin in prijateljev. Zato vas vabim, da se aktivno vključite v njeno delovanje. Vsaka vaša pobuda, predlog ali tudi kritika je dobrodošla, saj nam pomaga ustvarjati skupnost, v kateri bomo vsi radi živeli.

Naj nas tudi v prihodnje vodi povezanost in skupna skrb za dobrobit naše skupnosti.

Naslednja številka **Žabce** izide decembra. Do takrat pa – v upanju, da se srečamo na vasi ali na katerem od dogodkov – vas lepo pozdravljam.

Andrej Šifrer, predsednik KS Žabnica



Kazalo

Člani sveta KS Žabnica, kontakti / 3

Andrej ŠIFRER:

Postavitev novih avtobusnih postajališč / 4

Gregor SOVA:

Dedek Mraz je obiskal našo vas / 4

Andrej ŠIFRER:

KR IGRE / 4

Aleš MESEC, Športno društvo Žabnica:

Veslalom Žabnica Open 2025 Rudno

Telovadnica ob OŠ Žabnica/ 5

Maja KALAN:

Telovadba z Majo/ 6

Svet Krajevne skupnosti Žabnica:

Grobnine / 6

Vili KNEZ:

Poklon padlim borcem na Planici nad Crngrobom / 7

Marija JENKO:

KRAJEVNA ORGANIZACIJA

RDEČEGA KRIŽA ŽABNICA / 8

Jože FRELIH:

Tehnični pregledi traktorjev/ 9

Borut PLESTENJAK:

Čistilna akcija – Očistimo Kranj 2025 / 9

Bernarda DEBELJAK:

Kukavičevke od Crngroba do Planice / 10

Učiteljice, vzgojiteljice in učenci PŠ Žabnica:

Kotiček iz vrtca in šole / 13

Prispevek župnika:

Blagoslov velikonočnega ognja 2025 / 29

Sorško polje postaja pastoralno polje / 29

Andrej ŠIFRER:

Boštjan LOGAR – z bencinom v krvi in srcem
na rally stezah / 30

Andrej ŠIFRER:

Strelišče Crngrob / 33

PESMI IN ŠALE:

- Borut PLESTENJAK: Kdo si?! / 34
- Jože FRELIH: Šala / 34
- Jože FRELIH: Štorklji v Žabnici / 35

Svet KS obvešča

ČLANI SVETA KS ŽABNICA SMO:

ANDREJ ŠIFRER, predsednik

GREGOR SOVA, podpredsednik

LJUBO TOMAŽIČ, član

MAGDA KALAN, članica

BORUT PLESTENJAK, član

DOMEN KALAN, člani

PRIMOŽ ŠIFRER, član



KONTAKTI

Krajevna skupnost Žabnica
Žabnica 20
4209 Žabnica

e-mail:
ks.zabnica@gmail.com

telefon:
031 615 960

spletna stran:
www.zabnica.si

Facebook stran:
Krajevna skupnost Žabnica

Sestanek je možen
po predhodnem dogovoru.

KONTAKT ZA POKOPALIŠČE ŽABNICA

Pogrebni d. o. o.

Natalija Cof

031 223 091

pogrebni@t-2.si

Ljubo Tomažič,
član Krajevne skupnosti
Žabnica

064 106 955

Postavitev novih avtobusnih postajališč

Ob koncu lanskega leta smo v Žabnici dobili nove čakalnice na avtobusnih postajališčih. Stare lesene konstrukcije so bile že močno dotrajane, zato so jih zamenjala nova, preglednejša in tipsko oblikovana postajališča, značilna za Mestno občino Kranj.



Postavitev je bila omogočena v okviru participativnega proračuna za leto 2024, financirana s strani Mestne občine Kranj. Krajevna skupnost Žabnica je poskrbela za pripravo temeljev. Po postavitvi smo v sodelovanju s Pošto Slovenije uredili še namestitev poštne nabiralnika na postajališču v smeri Škofje Loke.

Andrej Šifrer



Dedek Mraz je obiskal našo vas

V decembrskih dneh, ko je zrak že poln prazničnega pričakovanja, je našo vas obiskal Dedek Mraz. S kočijo se je popeljal po znanih poteh in se na že ustaljenih mestih ustavil ter obdaril otroke. Z iskrivimi očmi in toplim nasmehom je pričaral nepozabne trenutke za najmlajše, ki so ga nestrpnost pričakovali.

Dedek Mraz je letos razdelil kar 58 daril, s čimer je razveselil otroke in jim pričaral praznično vzdušje. Ob njegovem obisku so otroci prepevali pesmice,

nekateri so mu pogumno zaupali svoje želje, drugi pa so se skrivali za starši in ga sramežljivo opazovali.

Hvaležni smo vsem, ki so prispevali k temu čarobnemu dogodku. Posebna zahvala gre našemu Dedku Mrazu za njegov obisk in veselje, ki ga je prinesel. Hvala tudi kočijažu, ki je poskrbel za čarobno vožnjo po vasi, harmonikašu ter podjetjem Eurocom, Marketu Resman Dorfarje, Pleteninam Oblak, ter Funcake iz Sv. Duha.

Grega Sova

KR IGRE 2025

Mestna občina Kranj je 17. maja drugič organizirala športno-družabno srečanje z naslovom KR IGRE. Krajevne skupnosti so bile pozvane k oblikovanju ekip za sodelovanje. Letos je dogodek potekal

na piknik prostoru BošPacos v Zgornji Besnici v organizaciji lanskih zmagovalcev – Krajevne skupnosti Besnica. Sodelovalo je 11 ekip: Besnica, Bitnje, Golnik, Goriče, Orehek-Drulovka, Planina, Prim-



skovo, Podblica, Tenetiše, Žabnica in ekipa Mestne občine Kranj, ki sta jo vodila podžupanja Manja Zorko in podžupan Janez Černe.

Dogodek se je pričel z uradnim nagovorom župana Matjaža Rakovca, ki je spremljal potek tekmovanja in se tudi sam preizkusil v nekaj igrah. Za energično ogrevanje udeležencev je poskrbela Vesna Fabjan – domačinka, bronasta olimpijka in ambasadorica športa v Kranju.

Tekmovalci so se nato pomerili v petih zabavnih in domiselnih igrah z lokalnim, »besniškim« pridihom. Vzdušje je bilo veselo, sproščeno, a tudi tekmovalno.

Ekipa Krajevne skupnosti Žabnica je dosegla solidno sedmo mesto.



Ekipa KS Žabnica na KR IGRAH

Naslednje KR Igre bodo potekale v kraju letošnjih zmagovalcev – v Podblici. Po zaključku dogodka je sledila pogostitev, ki je bila tudi priložnost za klepet in izmenjavo izkušenj med udeleženci.

Andrej Šifrer

Veleslalom Žabnica Open 2025 Rudno

Po nekaj letih je Športno društvo organiziralo veleslalomsko tekmo Žabnica Open na smučišču Rudno. Tekmovanja se je udeležilo 6 smučark in 14 smučarjev, ki so tekmovali po pravilih svetovnega pokala v dveh tekih. Smučarke in smučarji so imeli tudi veliko podporo gledalcev. Tekmovanje je potekalo na zelo dobro pripravljeni veleslalomski progi na smučišču Rudno. Po koncu tekmovanja smo razglasili rezultate in podelili medalje v treh kategorijah tekmovanja na pogostitvi za vse tekmovalce in gledalce v Kavarni Ledine. Prva kategorija je bila tekmovalje smučark, druga kategorija tekmovalje smučarjev in tretja generalna kategorija najmanjša razlika med časom prve in druge vožnje. Vsi udeleženci Žabnica

Open veleslaloma, tako tekmovalci kot gledalci, so bili zelo zadovoljni z izvedbo veleslaloma. Skupni sklep po koncu tekmovanja je bil, da mora veleslalom Žabnica Open postati tradicionalen, zato se vidimo na Žabnica Open 2026.

Aleš Mesec, Športno društvo Žabnica



Telovadnica ob OŠ Žabnica

V letošnjem letu se zaključi pogodba javno zasebnega partnerstva za telovadnico ob Osnovni šoli Žabnica. Posledično se v novembru zaključi pogodba Športnega društva Žabnica za upravljanje telovadnice. Športno društvo Žabnica in Krajevna skupnost Žabnica se

trudita, da bi telovadnica ostala v lokalnem upravljanju. Trenutno potekajo pogovori z Mestno občino Kranj in Osnovno šolo Stražišče o načinu upravljanja telovadnice od decembra 2025 naprej, ko poteče pogodba o upravljanju telovadnice.

Aleš Mesec, Športno društvo Žabnica

Telovadba z Majo

Spet je leto naokoli in za nami je uspešna telovadna sezona v telovadnici osnovne šole. Pridno nas je vsak ponedeljek in torek vztrajno telovadilo skoraj 30 deklet. Za novo sezono, ki se bo začela v novembru, so termini že potrjeni in enaki letošnjim.



Da pa čez poletje telovadke ne bomo izgubile pridobljene kondicije, smo se dogovorile, da se dobivamo tudi na poletni vadbi, in sicer ob ponedeljkih ob 19. uri na strelišču v Crngrobu. Izvajale bomo nekaj hitre hoje, vaj in lahkotnega teka v bližnji okolici ter povratek nazaj proti izhodišču.

Vabljenе tudi nove članice, ki imajo željo in voljo do rekreacije.

Maja Kalan

Grobnine

Obvestilo Krajevne skupnosti Žabnica glede spremembe cen grobnin in uporabe poslovilnega prostora

Svet Krajevne skupnosti Žabnica je na svoji 19. redni seji sprejel sklep, da se z letom 2025 zvišajo cene najema grobov na pokopališču v Žabnici.

Zadnjič so se cene grobnin zvišale leta 2020, nato ponovno leta 2023. Novi dvig cen je posledica povečanih stroškov rednega vzdrževanja pokopališča. Ob tem se zavedamo, da je pokopališče potrebno dodatne prenove, zato je bil sprejet tudi sklep o posodobitvah.

V letošnjem letu načrtujemo tudi ureditev posebnega prostora za **posip pokojnika**.

Kljub spremembam cene najema grobov na pokopališču Žabnica še vedno sodijo med najnižje v Sloveniji.

Cenik letnega najema grobov z letom 2025:

Otroški grob: 0 EUR

Enojni grob: 25 EUR

Enojni povečani grob: 35 EUR

Dvojni grob: 45 EUR

Dvojni povečani grob: 50 EUR

Trojni grob: 60 EUR

Žarni grob: 20 EUR

Cenik uporabe poslovilnega prostora (velja od 1. februarja 2025):

Uporaba poslovilnega prostora do 2 uri brez kuhinje: 60 EUR

Uporaba mrliške vežice na dan pokopa s kuhinjo: 80 EUR

Uporaba mrliške vežice eno noč in na dan pokopa s kuhinjo: 120 EUR

Uporaba mrliške vežice dve noči in na dan pokopa s kuhinjo: 180 EUR

V primeru dveh pokojnikov hkrati: drugi uporabnik (v stranski vežici) prejme **20 % popust** na osnovno ceno. Za dodatne informacije se lahko obrnete na upravo KS Žabnica ali Pogrebnik d.o.o.

Hvala za razumevanje in podporo pri ohranjanju urejenosti in dostojanstva našega pokopališča.

Lep pozdrav,
Svet Krajevne skupnosti Žabnica

Poklon padlim borcem na Planici nad Crngrobom

Planica je naselje v Mestni občini Kranj, točneje v Krajevni skupnosti Jošt. Po zadnjih statističnih podatkih ima 33 prebivalcev. Leži na nadmorski višini 731 metrov.

27. marca leta 1942 je na Malem Rovtu nedaleč od Planice potekala tragična bitka. V hudi zimi se je Cankarjev bataljon po dražgoški bitki razdelil na več čet. Ena od njih je bila Selška četa, ki se je premikala proti Jamniku, na poti pa so se ustavili na jasi na vrhu Rovta. Večina je bila starih od 23 do 28 let, najstarejši pa je bil s 46 leti poveljnik Stane Žagar. 27. marca zjutraj je tabor zaradi izdaje domačina obkolilo 200 nemških policistov. V boju je padlo 15 partizanov, med njimi tudi Stane Žagar, ki je kasneje postal narodni heroj.

V spomin na te dogodke danes KS Jošt in KS Žabnica praznujeta krajevni praznik, zadnjo soboto v marcu pa Organizacijski odbor v sodelovanju z obehma krajevnima skupnostma, Mestne občine Kranj in Združenjem borcev za vrednote NOB Kranj pripravi spominsko slovesnost pri spomeniku NOB na Planici nad Crngrobom.

Letošnja slovesnost je potekala v nekoliko slabšem vremenu, pa se jo je ravno tako udeležilo lepo število ljudi. Dogodek se je začel s prihodom praporščakov in polaganjem vencev. Sledili so nagovori podžupanje Manje Zorko, ki je izkazala spoštovanje vsem padlim partizanskim borkam in borcem ter njihovim svojcem in izpostavila, da 83 let po tragični bitki v Rovtu nad Crngrobom lahko opazujemo, da boj za pravičnejši in boljši svet še vedno obstaja. Zbrane je pozdravil tudi predsednik KS Jošt Jaka Kregar, ki je ob krajevnem prazniku čestital krajanom obeh krajevnih skupnosti. Slavnostni govor je imel generalmajor Dobran Božič, svetovalec ministra za obrambo, ki je med drugim povedal: »Danes smo tukaj, da se zahvalimo vsem tistim, ki so padli in dali življenja za našo domovino. Ta spopad je bil veliko več, kot si danes predstavljamo. Bil je spopad tistih, ki so v danem trenutku videli priložnost za slovenstvo. Priložnost, da ohranimo našo samobit. Žrtvovali so svoja življenja, da smo danes svobodni.

Premalokrat jim rečemo: Hvala vam. Hvala za kar ste se borili. Premalokrat smo v našem času enotni in ne znamo spoštovati tega, kar so nam dali. Kaj mora narodni heroj Žagar danes pomeniti nam, Slovincem? Pomeniti mora simbol, da ko je treba stopiti skupaj, da stopimo skupaj.«

Kulturni program so pripravili učenci OŠ Stražišče – podružnica Žabnica pod vodstvom prof. Alenke Jenko Boh, pevski zbor DPD Svoboda Stražišče in trobentač Stanislav Praprotnik. Program je povezovala Mateja Nosan.

Vence ob spomeniku so položile delegacije organizacij Združenj borcev za vrednote NOB, krajevnih skupnosti, MOK, območnega Združenja veteranov vojne za Slovenijo Kranj in Policijskega veteranskega združenja Sever Gorenjska.

*Vili Knez
Foto MOK*



KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA ŽABNICA

Krajevna organizacija Rdečega Križa – KORK Žabnica – je del sistema Območnega združenja Rdečega križa, ki ima skupno vodstvo. Posamezni KORK pa ima v skupnem računu tudi svoj podračun, na katerem se zbirajo sredstva iz naslova članarine, prostovoljnih prispevkov, donacij in prispevkov od raznih akcij. S temi sredstvi razpolaga izključno odbor KORK-a.

Tako kot vsaka krajevna organizacija tudi KORK Žabnica pomaga pri človekoljubnih dejavnostih:

Organiziramo krvodajalsko akcijo, pomagamo starejšim, šibkim in bolnim sokrajanom. Organiziramo različna predavanja in pomagamo pri humanitarnih akcijah. Dvakrat letno organiziramo merjenje krvnega tlaka, sladkorja in holesterola v krvi in podobne dejavnosti. Občasno organiziramo tudi tečaj uporabe oživljanja in uporabe AED aparata. Letni prispevek (članarina) je 10 €.

Tudi letos smo bili že aktivni.

5. aprila smo v Zadružnem domu merili krvni tlak, glukozo in holesterol v krvi. Merjenja se je udeležilo 22 oseb.

Dan za zdravje

se bo dogajal v petek, 13. junija, od 8. do 12. ure v Podružnični šoli Žabnica oziroma na igrišču pred šolo.

Akcija bo potekala v sodelovanju s Centrom za krepitev zdravja ZD Kranj.

Storitve bodo brezplačne.

Predvideni so sledeči sodelujoči:

- Društvo za osteoporozo Kranj bo izvajalo meritve kostne mase,
- eterična olja DOTERA,
- predstavitev aparata BIOPTON,
- Lekarna Orel in Gorenjske lekarne,
- PHARMEDICA,

- Optika Clarus, pregled vida in sluha,
- Testiranje telesne pripravljenosti,
- Merjenje vitalnih funkcij z možnostjo prijave v referenčno ambulanto,
- in morda še kaj.

Ena izmed primarnih dejavnosti RK je tudi darovanje krvi. V naši bližini bodo potekale naslednje krvodajalske akcije.

Krvodajalske akcije:

- 12. 6. – Kulturni dom, Kokrica,
- 28. 8. – Športna dvorana, Šenčur 2,
- 18. 9. – Športna dvorana, Cerklje 2,
- 26. 9. – Športna dvorana Mega center Prošport, Stražišče.

Vse te akcije potekajo od 7. do 13. ure. Za darovanje krvi vas prosijo, da jih predhodno pokličete 3 do 5 dni prej na eno od spodaj navedenih telefonskih števil:

051 389 270, 030 716 796 ali 051 671 147

Hvala vsem, ki darujete kri ali kako drugače pomagajte ljudem.

Predsednica KO RK Žabnica Marija Jenko



KO RK ŽABNICA

Tehnični pregledi traktorjev

Da je delo varno, mora biti orodje brezhibno. Kmet za svoje delo na polju in tudi v hlevu uporablja traktor. To je kmetov največji pripomoček pri delu. Da je delo varno in zakonu zagotovljeno, mora lastnik traktorja z njim opraviti tehnični pregled. Tako je vsako leto maja v Žabnici na igrišču možno to izvesti.

V dogovoru z ustreznimi službami, občino in zadru-go podjetje Regia group d. d. v raznih krajih Mestne občine Kranj tehnične preglede opravlja na terenu. Tokrat sem nanje naletel v Žabnici in se odločil, da o tem napišem par vrstic.

Ekipa, ki pride na teren, je sestavljena iz zaposlenih v poslovalnicah centrov za tehnične preglede. Tako lahko na enem mestu opravijo zavarovanje traktorja, plačajo vse potrebne pristojbine in opravijo pregled tehnične brezhibnosti vozila.

Kot je dejal pregledovalec, je pregled na terenu zahtevnejši kot v sami delavnici. Tu morajo resnično pokazati svoje strokovno znanje, da lahko potrdijo

brezhibnost ali neustreznost traktorja, so pa veseli in zadovoljni, da je napak iz leta v leto manj, saj se lastniki zavedajo pomena brezhibnosti.

Ko sem spregovoril z lastniki traktorjev, pa so dejali, da je pregled na terenu zanje veliko ugodnejši, kot da bi svoj traktor morali voziti v njihove centre. Dejali so tudi, da je strokovnost pregledovalcev zelo velika in so zelo zahtevni in pedantni. Pri njih se ne da nič prikriti.

Pa še nekaj sem opazil. Ko pridejo na pregled, se med sabo lastniki marsikaj pomenijo, izmenjajo izkušnje in tudi kaj pokritizirajo. Ko je vse urejeno, pa lahko še malo posedijo na kavici v bližnjem lokalu Ledina.

Najlepše je, če so vsi zadovoljni.

Ko bodo z pregledi v Žabnici končali, jih čaka že drugi kraj, tokrat v Mavčičah.

Članek sestavil Jože Frelih



Čistilna akcija – Očistimo Kranj 2025

Tudi letos je v kranjski občini potekala že 24. čistilna akcija »Kranj ni več usran« in je tako že dolgo tradicionalna. Organizator je Zveza tabornikov Kranj v sodelovanju z Mestno občino Kranj (MOK).

Čistili smo 21. in 22. marca, vreme pa smo imeli na srečo dokaj stabilno. V petek, 21. marca 2025, so vrčevski otroci, učenci in dijaki 21 osnovnih in

srednjih šol ter vrtcev, skupaj s tremi podjetji in tremi javnimi zavodi, ponovno zavihali rokave in očistili okolico svojih ustanov.

V soboto, 22. marca 2025, pa se je akcija nadaljevala v kar 17 krajevnih skupnostih in tako tudi v naši KS, kjer so vestni sokrajani čistili naš okoliš, v katerem prebivamo.

KS Žabnica je organizirala »bazni tabor« na pokritem delu igrišča. Gasilci PGD Žabnica so postavili mize in klopi, mi pa smo vodili potek akcije in pogostitev. Zbor se je pričel ob 9. uri, udeleženci so dobili vreče za smeti in rokavice. Po krajših posvetovanjih so nato skupine odšle po okolišu, pretežno pa so bile sestavljene kar po družinskih članih, skupaj z otroki. Tako so mnoge družine, sestavljene iz več generacij, izkoristile lep dan za skupno druženje, sprehod po naravi in njeno čiščenje ter na ta način dale vzgled svojim otrokom.

Ob 11. uri smo z gasilskim kombijem pripeljali golaž in pijačo in tako pričakali naše udeležence, ki so se s polnimi vrečami smeti začeli ob 12. uri vračati s terena. Te so potem odložili na zbirno mesto ob zabojnikih pri igrišču, od koder jih je Komunala Kranj redno odvažala. Člani KS Žabnica smo nato

postregli naše pridne udeležence čistilne akcije z odličnim golažem, piškoti in raznovrstno pijačo.

Druženje smo tako veselo nadaljevali v pozno popoldne, ko smo nato skupaj z gasilci še pospravili prizorišče in dan veselo zaključili.

Največja vrednost takšne akcije je poleg čiste okolice predvsem vzgled mlajšim ter povezovanje in druženje krajanov ob dobri hrani in pijači v sproščenem in veselem vzdušju. Bravo!

KS Žabnica pa se v tem prispevku zahvaljuje vsem našim krajanom za množično udeležbo čistilne akcije in vas k njej ponovno vabimo naslednje leto.

Napisal Borut Plestenjak



Kukavičevke od Crngroba do Planice

Pogosto si vzamem čas za sprehod v naravo, za opazovanje in fotografiranje rastlin, ki me nemo pozdravljajo in navdihujejo v različnih letnih časih. Vse to mi omogoča rekreacijo, sprostitve in nabiranje novih moči za vsakodnevno delo.

Pozno pomladi in poleti leta 2024 sem se lotila raziskovanja kukavičevk ob pešpoti od Crngroba do Planice. Kukavičevke ali orhideje so del rastlinskega bogastva Slovenije.

Upam, da bom s poznavanjem kukavičevk in njihove razširjenosti ter poznavanjem njihovih

rastišč prispevala k pozitivnemu odnosu do narave. Pot bomo pričeli v vasi Crngrob, se sprehodili skozi mešani gozd do vasi Planica. Nad vasjo je hrib Planica (824 m), ki leži v Škofjeloškem hribovju, od koder je lep razgled na Sorško polje, Polhograjsko in Škofjeloško hribovje, na Triglav, Karavanke in Kamniško-Savinjske Alpe.

Vse vrste kukavičevk so zavarovane z Uredbo o zavarovanih prosto živečih rastlinskih vrstah in uvrščene na rdeči seznam. Rdeči seznam je seznam ogroženih rastlinskih in živalskih vrst, razporejenih po kategorijah in podkategorijah ogroženosti (Pravilnik o uvrstitvi ogroženih rastlinskih

in živalskih vrst v rdeči seznam, Uradni list RS 82/2002).

Kukavičevke so velika družina rastlin, ki so razširjene po vsem svetu, razen na Antarktiki. V Sloveniji poznamo 79 taksonov (vrst in podvrst) v naravi rastočih kukavičevk. Opisala sta jih Vlado Ravnik v knjigi *Orhideje Slovenije* in Branko Dolinar v knjigi *Kukavičevke v Sloveniji*.

Večina kukavičevk ima listno zelenilo, ki omogoča nastanek organskih snovi iz vode in ogljikovega dioksida s pomočjo svetlobe. V družini kukavičevk so štiri gniloživke (saprofiti), ki se ne morejo prehranjevati s pomočjo fotosinteze. Med gniloživkami je rjava gnezdoznica, ki jo najdemo v naših gozdovih.

Kukavičevke imajo značilen cvet, ki jih loči od ostalih rastlin cvetnic. Cvetovi so skoraj vedno dvo-spolni, posamični ali združeni v socvetja. V cvetu imajo en ali dva prašnika, ki sta s pestičem zrasla v stebriček. Stebriček pogosto določa oprasevalca oz. prenašalca peloda, ki ni rzsut prah, kot je to pri večini cvetnic. Oprasevalci so lahko čebele, ose, mravlje, muhe, hrošči, v tropih kolibriji, netopirji ali žabe. Pri opraitvi lahko pride do navzkrižne opraitve, kar omogoča nastanek novih vrst.

Cvetovi imajo različne vonjave, ki privabljajo različne oprasevalce. Kukavičevke in oprasevalci živijo v sožitju, kar pomeni, da imata oba organizma korist. Tako kot cvetovi so tudi plodovi raznoliki. Kukavičevke se razmnožujejo s semeni, ki nimajo rezervnih snovi. Dokler rastlina ne požene prvih listov, vlogo prehranjevanja prevzamejo glive. Glive živijo v sožitju z okoliškimi drevesi, od katerih dobijo hranilne snovi. Ta odnos imenujemo mikoriza.

Slike kukavičevk so iz osebnega arhiva in sem jih posnela ob pot iz Crngroba do Planice.

Ugotovitve

Rjava gnezdoznica je cvetela maja. Na vsej poti od Crngroba do Planice sem jih našla okoli 100, vse so bile v gozdu. Od tega jih je bilo okoli 70 na eni lokaciji v senčnem gozdu.

Jajčastolistni muhovnik je cvetel maja, uspeval je v

senčnih delih mešanega gozda pred sedlom in na gozdnem robu nad cesto proti vasi Planica. Našla sem jih 39.

Dolgolistna naglavka je cvetela na začetku maja. Uspevala je v svetlih gozdovih, grmovnih področjih na različnih lokacijah ob gozdni poti. Našla sem jih 16. Podobna vrsta je bleđa naglavka, ki bi jo lahko zamenjala z dolgolistno naglavko.

Rdeča naglavka je cvetela junija. Uspevala je posamično v svetlih delih gozda ob gozdni poti na več lokacijah, našla sem jih 9.

Dvolistni vimenjak je cvetel maja in junija. V gozdu in ob gozdni poti na različnih lokacijah sem jih našla 45.

Zvezdnata kukavica je cvetela maja in junija. Uspevala je na travnatem področju ob gozdnem robu, poraslem z grmovjem. Našla sem jih 21.

Navadni kukovičnik je cvetel v drugi polovici junija. Uspeval je na travniku pri spomeniku na sedlu nad cesto. Našla sem 12 rastlin, ki so ravno pričele odpirati cvetove na spodnjem delu socvetja. Travniki so konec junija pokosili in ni bilo možno nadaljevati s popisom.

Fuchsova prstasta kukavica ali še podobne vrste so cvetele maja in junija, dokler niso pokosili območja. Cvetovi so bili različnih barvnih odtenkov, od svetle roza do temnejše barve. Vzorčki na cvetnih listih so bili podobni.

Največ jih je bilo ob gozdnem robu nad cesto, ki vodi od sedla proti Lavtarskemu vrhu, našla sem jih 123. Problem je nastopil, ko so vzdrževalci cest pokosili obcestni rob in jih uničili. Našla sem jih na travniku pri spomeniku in ob gozdnem robu nad cesto proti Planici. Območje so najprej obkosili vzdrževalci cest, kar je ostalo, pa še kmet. Nastopil je problem, ker kukavičevke niso dozorele in niso mogle tvoriti semen. Še večja težava je, če se to ponavlja iz leta v leto. Če se bo prezgodnja košnja ponavljala tudi v prihodnje, bo kukavičevk vsako leto manj ali bodo celo izginile.

Piramidasti pilovec je cvetel junija na strmem travniku nad cesto in med potjo, ki vodi na vrh Planice,

ter pri gozdnem robu. Na travniku in ob gozdnem robu sem jih našela 34.

Kratkolistna močvirnica je zacvetela v začetku julija na sušnem delu travnika pod sedlom. Določil jo je strokovnjak Dušan Klenovšek iz Kozjanskega regijskega parka.

Ugotovila sem, da ob pešpoti od Crngroba do Planice uspeva vsaj 10 različnih vrst ali podvrst kukavičevk na 18-ih različnih lokacijah od približno 400 do 800 m. n. v. Našela sem okoli 430 kukavičevk. Med njimi so bile najbolj številčne: prstasta kukavi-

ca, rjava gnezdoznica, dvolistni vimenjak, jajčastolistni muhovnik, piramidasti pilovec.

Pot uporabimo za izlete in izobraževanje mladih ter odraslih, zato vas **14. 6. 2025** vabimo na naravoslovni pohod od Crngroba do Planice, kjer bomo v naravi opazovali in spoznavali kukavičevke.

Človek je del narave in narava je nujna dobrina za življenje. Z naravo vzpostavimo spoštljiv odnos in si prizadevamo za varovanje naravne dediščine.

Mag. Bernarda Debeljak



Rjava gnezdoznica



Jajčastolistni muhovnik



Dolgolistna naglavka



Rdeča naglavka



Dvolistni vimenjak



Zvezdnata kukavica



Navadni kukovičnik



Fuchsova prstasta kukavica



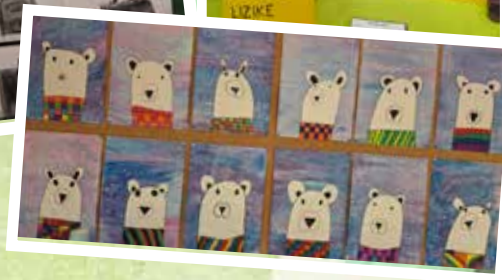
Piramidasti pilovec



Kratkolistna močvirnica

Kotiček iz vrtca in šole

Izdelki učencev 1. razreda



Sejem Altermed 2025

Naša šola že več let izvaja program Ekošola. Program Ekošola je mednarodno uveljavljen program celostne okoljske vzgoje in izobraževanja, namenjen spodbujanju in večanju ozaveščenosti o trajnostnem razvoju med otroki - učenci skozi njihov vzgojni in izobraževalni program ter skozi aktivno udejstvovanje v lokalni skupnosti in širše.

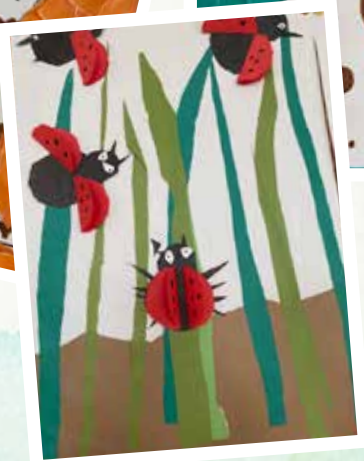
Tudi letos se je naša šola v okviru projekta Altermed, ki je del Ekošole, predstavila na sejmu Altermed v Celju, ki je potekal od 14. do 16. marca 2025. Tema letošnjega Altermeda je bila: Tradicionalna in zdrava prehrana v interakciji s podeželjem. Na to temo smo preko šolskega leta ustvarjali z učenci v razredu, izvajali aktivnosti in se hkrati izražali ter ozaveščali učence. Na šoli nas je obiskal lokalni čebelar g. Gregor Flerin, ki nam je izčrpno predstavil delo čebelarja, življenje čebel ter njihovo pomembno vlogo v našem življenju in vse kar sodi

zraven. Učenci so izdelali lesene panjske končnice. Na sejmu smo se predstavili tudi z medenimi izdelki: medenimi loškimi kruhki, medenjaki, medenim pilingom za obraz, medenimi lizikami in degustacijo različnih vrst medu, ki nam ga je doniral g. Gregor Flerin. Za predstavitev na sejmu Altermed je naša šola prejela zlato priznanje, za kar smo zelo veseli in ponosni.

Erika Dobovšek in Maja Bajt



A collection of colorful, hand-drawn Christmas cards featuring various cartoon characters and festive designs, including a clown, a witch, and a Santa Claus.



Ima mu je Loti Bani u
 Uman. Ima sem 8 lit.
 Hodim u 2 mand. Zimov u
 Zaimici Kioha sem 125 omv
 Uti imam ropiki bane.
 Ima imam timno rjave.
 Na oman imam pugu.
 Na uenhi imam ahane
 Ihtam 25 kg. Pada noxom
 kotic klau in kotic
 mago
 Loti Uman, 2R

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

Najveći broj izumrlih ptica 8
 kila na hodniku se 2. novembra
 podmetnuo ispod zaštitne kasete
 na kasetu odmah iza našeg
 apartmana. Iste večeri na hodniku
 našli smo 133 anđelića i 24
 kilograma. Por izumrlih ptica
 na se našli gram, imamo bolji
 apartman. Najveći se obično
 u apartman obično, koji je teniski
 na apartman majica. Upravo na
 apartman koji se našli.

1. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 2. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 3. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 4. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 5. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 6. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 7. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 8. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 9. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}
 10. In the ^{same} ^{place} ⁱⁿ ^{the} ^{same} ^{place}

Prispevki in izdelki učencev 3. razreda

Čas

Trenutek

»Kam le čas beži, kam se mu mudi ...«

Čas je del našega vsakdana. Omogoča nam, da vemo, kdaj se nekaj začne ali konča, in nam pomaga organizirati naše dejavnosti.

Čas merimo z uro, ki je naprava, namenjena spreminjanju časa. Ure so različnih oblik in velikosti, vse pa delujejo z enakim namenom – da nam pokažejo, koliko je ura.

Učenci se v tretjem razredu učijo brati čas na uri s kazalci.

Takole pa so opisali svojo uro.



Ročna ura

Opisal bom mojo ročno uro. Je digitalna ali pametna ura. Ima moder pašček, na koncu paščka pa ima kovinsko zaponko.

Ura se polni enkrat tedensko. Ima zaslonček. Na zaslonu lahko izbiram različne aplikacije. Lahko pokličem prijatelja ali starše, se slikam, igram igrice, si preberem sporočila in računam. Moja ura ima vgrajen tudi čip, da mami ve, kje sem. Na uri lahko vklopim tudi budilko, da me zbudi točno ob 6.00. Na uri lahko izbiram med elektronsko in mehansko številčnico. Meni je ljubša elektronska številčnica. Številčnica, ki kaže čas s kazalci, je zame še prezahtevna.

Vesel sem, da imam tako dobro, moderno uro.

Mark Pintar, 3. r

Stenska ura



Opisala bom stensko uro.

Je okrogle oblike. Rob ure je črne barve. Na številčnici ima dva črna kazalca ter številke od ena do dvanajst, ki so črne barve. Mali kazalec kaže ure in se premika počasi. V polovici dneva naredi en obhod. Veliki kazalec kaže minute. Številčnica je zaščitena s steklom. Ura visi na steni v tretjem razredu. Je natančna.

Branje časa s te ure mi še ne gre, se bom pa kmalu naučila.

Laura Ravnihar, 3. r

Budilka



Predstavil bom svojo budilko.

Budilka ima belo ohišje, številčnica pa je mavrična. Kazalec, ki kaže sekunde, je rumen. Minutni kazalec je rdeče barve, urni kazalec pa je moder. Prva številčnica kaže jutranji, dopoldanski čas, druga številčnica pa kaže popoldanske in večerne ure. Budilka stoji na dveh nogah.

Vsako jutro me glasno zbudi, da se kar ustrašim.

Mark Porenta, 3. r

Budilka



Danes vam bom opisala svojo budilko. Kupil mi jo je ati.

Je okrogla in modre barve, pri številčnici pa je okvir vijolične barve. Pod številčnico so gumbki, s katerimi lahko določim točen čas. Na vrhu ima gumbek, s katerim prižgem lučko. Sveti tako, da se na steni ure vidi snežak Olaf. Na budilki so narisani junaki iz risanke Frozen. Uporabljam jo zjutraj, da me pravočasno zbudi za v šolo. Včasih pa se z njo tudi igram. Na številčnici so elektronske številke in nima kazalcev.

Zjutraj, ko zazvoni, je zelo glasna.

Gloria Homec, 3. r

V šoli se vsako leto z učenci veliko pogovarjamo o času, ki ga namenijo nekomu, ki ga imajo radi, oz. nekomu, ki potrebuje pomoč, družbo ... Tako je nastal šolski projekt z naslovom Podari trenutek.

V mesecu septembru smo naklonili trenutek Šoli zdravja in jih povabili na skupno jutranjo vadbo. V zimskem času smo pisali pisma varovancem v dom starostnikov, jim zaželeli lepe praznike, predvsem pa zdravja. Vsakemu pisemcu pa smo dodali še vrečko čaja ali kavnice.

Poskrbeli pa smo tudi za lačne ptice. Izdelali smo lojene pogače in jih obesili v okolici šole. Učiteljice učence celo leto spodbujamo k dobrim dejanjem.

Naredi nekaj prijaznega za svojega sošolca, družinskega člana, učitelja ali popolnega neznanca.

Kdaj pa ste vi nazadnje nekomu poklonili svoj čas oz. trenutek?

zapisala Saša Porenta

Gregorjevo

ali dan, ko se ptički ženijo. Ta dan spustimo ladjice v potok Žabnica.

Letos smo v šoli izdelali ladjice iz kartonaste škatle za čevlje ter iz manjših škatlic. Okrasili smo jih z različnimi dodatki, na koncu pa smo prilepili še čajno svečko. Ko so bile ladjice izdelane, smo jih razstavili na garderobnih omaricah.

V popoldanskem času smo se vrnili v šolo, vzeli gregorčke in se sprehodili do potoka. Tam so nas že čakali žabniški gasilci. Ko smo prižgali svečko, je naša ladjica zaplula po potoku. Plule so tja, kamor sta jih usmerila vodni tok in veter.

Všeč mi je bilo, da so naše ladjice nepoškodovane prispele na cilj. Gasilci so jih vzeli iz vode, da nismo onesnažili narave. Nekateri učenci smo ladjice odnesli s seboj domov. Sam sem ladjico odnesel domov in jo postavil v sobi na polico.

Enej Edvard Jurjevec, 3. r

Moj dežnik je lahko balon

Nekega dne mi je babica podarila rdeč dežnik. Usedla sem se na tla in zaprla oči.

Predstavljala sem si, da sem poletela do neba. Ko sem pogledala proti tlu, sem bila res že visoko. Letela sem med oblaki in jato ptic. Leteči dežnik me je popeljal nad Italijo. Letela sem nad velikim mestom ter zagledala morje. Spustila sem se na tla ter pristala tik ob morju. V vodi sem videla ribe, na obali pa sem našla veliko školjk. Vzela sem svoj leteči dežnik in sem zopet poletela med oblake. Ko sem bila že zelo visoko, sem v daljavi zagledala vrt z rožicami. Spustila sem se h gredicam in opazila, da na tem vrtu ne rastejo navadne rožice, ampak sladoledne lučke.

Kar naenkrat sem odprla oči in videla, da so bile to le sanje.

Glorija Homec, 3. r



Eva Gogala, 3. r



Melissa Alijagič, 3. r

Pozdravljeni,

opisal vam bom dežnik, ki lahko postane balon in z njim lahko letim.

Dežnik je rdeče barve, ročaj pa je črn. Z dežnikom sem letel skozi različne države. Pristal sem v Egiptu. Ker mi je bilo zelo vroče, sem splezal nazaj na dežnik in poletel visoko v nebo. Letel sem čez Portugalsko in Anglijo. Družbo so mi delale ptice. Odločil sem se, da poletim nazaj v Slovenijo, ker je doma najlepše.

Kamišibaj gledališče

Danes nas je obiskala gospa Jadranka Završnik. Predstavila nam je kamišibaj gledališče. To gledališče izvira iz daljne Japonske. Kamišibajevci so potovali iz kraja v kraj in pripovedovali zgodbe ob slikah, ki so jih ilustrirali sami. Pravljice so pripovedovali zastonj, po predstavi pa so prodajali riževe kolačke.

Kamišibajevka Jadranka nam je predstavila ljudsko pravljico O povodnem možu, pravljico H. C. Andersena Kraljična na zrnju graha, svojo pravljico z naslovom Skrivni vrt ter japonsko pravljico Čarovnica in vajenec. Meni najljubša pravljica je bila Skrivni vrt. Skupaj s sošolci smo izdelali svoj konec pravljice in jo predstavili kot kamišibajevci.

Mark Porenta, 3. r

Pristal sem na strehi kavarnice, popil kakav in pojedel sladoled.

Liam Križman, 3. r

Moj dežnik je modre barve. Z njim sem poletel v deželo Robotarije.

Pristal sem v mestu z visokimi stavbami in z robotskimi prebivalci. V muzeju sem si ogledal svet robotov. Potem me je dežnik popeljal naprej k naslednjem mestu. Kar naenkrat sem padel v grmovje sladkorne pene. Ozrl sem se naokoli in videl predmete iz sladkariji, drevesa iz lizik, hiše iz bonbonov, avtomobile iz piškotov in grmovja iz sladkorne pene. Kar takoj sem se lotil dela in sem lizal, grizel in pil sladkorne dobrote. Sitega sladkarij me je dežnik ponovno popeljal nazaj v deželo Robotarije. Bil sem zelo utrujen, zato so me roboti odpeljali domov.

Doma sem odložil dežnik in padel v posteljo.

Enej Edvard Jurjevec, 3. r



Učenci 3. razreda so se spraševali, kaj je to sreča

Zame je sreča, ko najdem štiriperesno deteljico ali pikapolonico.

Eva Gogala

Srečen sem, ko se družim s prijatelji in kadar dobim dobro oceno.

Enej Edvard Jurjevec



Sreča je najlepši občutek, ki te prevzame.

Mark Pintar

Sreča je, ko te nekaj razveseli,
ko ti nekdo nekaj pokloni
in ko ti nekaj uspe.

Nika Flerin

Sreča je ljubezen do mamice in očka.

Mark Porenta

Recept za srečo

Če hočeš biti srečen, moraš eno uro počivati.

Če hočeš biti srečen, moraš en dan ribariti.

Če hočeš biti srečen, pomagaj drugim.

Enej Edvard Jurjevec

Igraj se s prijatelji in pojdi v kino, pa boš našel srečo.

Mark Porenta

Če hočeš biti malo manj srečen, počivaj le eno uro na dan.

Če hočeš biti srečen, pojdi s prijatelji na kavo.

Če hočeš biti bolj srečen, deli dobra dela.

Anna Ambrožič

Izdelki učencev 3. razreda



Anna Ambrožič, 3. r



Eva Gogala, 3. r



Eva Gogala, 3. r



Eva Gogala, 3. r



Gloria Homec, 3. r



Mark Porenta, 3. r



Melissa Alijagič, 3. r



Nika Flerin, 3. r

Prispevki in izdelki učencev 4. razreda

Lepo je igrati na blokflavto

Kljunasta flavta (blokflavta) je bila v času renesanse in baroka eden glavnih instrumentov ob katerih so plesale dame z visokimi frizurami in elegantni gospodje.

Danes je to v glavnem instrument, na katerega svoja prva glasbena znanja osvajajo začetniki. Seveda pa je še vedno tudi koncertni instrument, na katerega izvajajo predvsem staro glasbo.

Že nekaj časa sem se igrala z mislijo, da bi ta instrument uporabila kot pripomoček pri pouku glasbe v razredu. Ta ideja je nekako dozorela prejšnje poletje in odločila sem se, da v Melodiji Mengeš kupim škatlo začetniških blokflavt.

Ko sem jih prinesla v razred, je bilo navdušenje veliko in vsi so si želeli igrati. Tako smo začeli, malo pri pouku glasbe, malo pri razrednih urah in malo kar tako, za razvedrilo med napornim učenjem.

Na moje veliko presenečenje so mladi razredni glasbeniki hitro napredovali. Pred novim letom smo že pripravili prvi razredni koncert, na katerem so se predstavili s solo in skupinskimi točkami. Kljub temu, da se še nismo učili vseh potrebnih prijemov, so se vsi naučili tudi pesem Sveta noč.

Tudi lepo pisanje je umetnost

Na pobudo nekaterih staršev in učencev četrtega razreda smo v februarju začeli s kratkim tečajem kaligrafske pisave – gotice. Beseda kaligrafija prihaja iz Grčije in pomeni lepopisje.

V februarju, marcu in aprilu smo se dobivali ob petkih popoldan. Tečaja se je udeležilo skoraj polovico razreda in še nekaj mam in babic. Prišla sta tudi dva fanta, kar me je še posebno razveselilo.

Ker je pisanje, oziroma risanje teh lepih črk tudi nekakšna meditacija, ob kateri se sprostiš in si nabereš novo energijo, so bili ti petki nekakšna sprostitev po napornem tednu.

Najprej smo se po vajah v zvezku, ki sem ga pripravila, naučili vseh črk, nato pa smo se lotili

Navdušenje izvajalcev in vseh, ki so nas prišli poslušat, je bilo veliko.

Še vedno pridno vadimo. Lepo je, da glasbene ure lahko nadgradimo s praktičnim znanjem in s tem glasbo res začutimo in dobimo širši vpogled v umetnost glasbe. Igraje smo se naučili note in njihove vrednosti, spoznali smo glasbene oblike, glasbene zakonitosti in ne nazadnje tudi svetovne in slovenske skladatelje.

Glavno pa je seveda, da smo spoznali, da zmoremo, in še bolj, da nas je izvajanje glasbe navdušilo.

Tudi za konec šolskega leta bomo pripravili razredni koncert, za katerega upam, da bo prav tako uspešen, kot je bil novoletni.

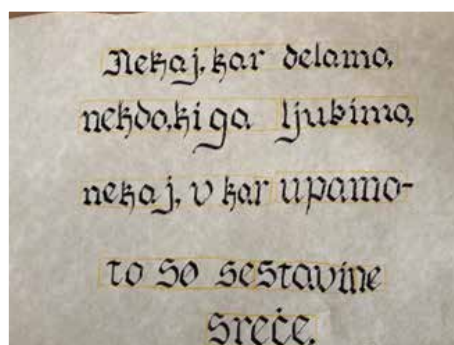
Alenka Jenko Boh



lepopisnih izdelkov. Vsak se je potrudil po svojih najboljših močeh, zato so bili izdelki res nekaj posebnega. Nekaj izdelkov smo naredili z mislijo na prav določeno osebo in ti izdelki imajo še posebno vrednost.

Upam, da bodo vsi, ki so se te pisave naučili, to še naprej vadili, izpopolnjevali in nadgrajevali in da jim bo to znanje v življenju prišlo prav.

Alenka Jenko Boh



Izlet na Veliko planino

Na sončno prvomajsko jutro smo se z družino odločili, da dan preživimo v naravi. Odpravili smo se na Veliko planino, saj smo že dolgo časa želeli raziskati njene pašnike in pastirske kočice.

Z avtomobilom smo se zapeljali do nihalke in se z njo povzpeli na planino. Pogled je bil čudovit. Videli smo gozdove, gore in doline, na vrhu pa so nas pričakali travniki, polni žafranov. Med sprehodom po planini smo videli pastirsko naselje z lesenimi kočami. Pastirjev še ni bilo, saj še ni čas za pašnjo.

Kmalu smo prispeli do kapelice Marije Snežne, kjer se je odvijalo tekmovanje v smučanju po starem. Ker ni bilo snega, so se smučali kar po travi.

Na poti nazaj smo se ustavili v pastirski koči, kjer smo si privoščili okusno joto in borovničeve štruklje.

Preživeli smo čudovit in nepozaben dan ter se nadihali svežega planinskega zraka.

Ema Šink, 4. razred PŠ Žabnica

Izlet v Bosno

Z družino smo preživeli tri prekrasne dneve v Bosni. Obiskali smo zelo zanimive kraje. Bili smo v Sanjskem mostu, Cazinu, Ključu, Bihaču in še v nekaterih drugih krajih.

Ogledali smo si gradove, reke in jezera. Najbolj sem uživala, ko smo pluli z barko po reki Uni. Med plovbo so nam postregli tudi z zelo dobrim kosilom.

Zelo sem uživala tudi med nakupovanjem, saj sem si kupila kar nekaj lepih stvari.

Na izletu mi je bilo zelo všeč, saj sem doživela veliko lepih trenutkov in spoznala nove kraje.

Aylin Hadžić, 4. razred PŠ Žabnica

V Parku vojaške zgodovine v Pivki

V petek, drugega maja smo se zjutraj odločili, da odidemo na enodnevni izlet v Park vojaške zgodovine v Pivko.

Po enourni vožnji smo prispeli na cilj. Ob prihodu v muzej smo kupili vstopnice in začeli z ogledom. Videla sem veliko tankov, helikopterjev, letal, avtomobilov in motorjev. Poleg vozil smo si ogledali tudi veliko vojaških pripomočkov. Ponujene so nam bile tudi različne atrakcije na podmornici in policijskem čolnu.

V parku mi je bilo zelo všeč, saj sem izvedela veliko novega. Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu.

Zala Obad, 4. razred PŠ Žabnica

Počitniško kolesarjenje

Med prvomajskimi počitnicami smo se z družino odpravili v Kranjsko Goro. Na naš kombi smo pripeli kolesa in se odpeljali proti Gorenjski.

S parkirišča, kjer smo pustili kombi smo se peljali po kolesarski stezi mimo Gozda Martuljka proti Kranjski Gori. Včasih je bila ta pot železniška proga.

Ko smo prikolesarili v Kranjsko Goro, smo bili žejni in utrujeni, zato smo si privoščili limonado.

Potem smo se odpeljali naprej proti Zelencem, kjer smo si želeli ogledati izvir reke Save Dolinke. Na poti smo se malo izgubili, a na koncu le našli ozko potko, ki je vodila do izvira. Zadnji del poti smo morali peš, zato smo kolesa priklenili ob ograjo.

Hodili smo po ozki potki in kmalu med krošnjami dreves zagledali zeleno jezerce. Zelenci! Zdaj vem, zakaj se tako imenujejo. Voda je prav zares zelena. V Zelencih kar iz jezerskih tal izvira reka Sava Dolinka. V tleh jezera so majhne luknjice, iz katerih vre voda. Ogledali smo si tudi table, ki prikazujejo, da tod živijo različne vrste ptic, race, kune, kače in različne rastline.

Po tem zanimivem ogledu smo se vrnili do Kranjske Gore, kjer smo se posladkali s sladoledom in nato naprej do našega kombija.

Imeli smo se zelo lepo. Obisk Kranjske Gore s kolesom je res odličen način, kako izkoristiti lep sončen dan v družbi družine ali prijateljev.

Iza Rešek, 4. razred PŠ Žabnica

Minimundus

V petek, drugega maja, smo se odpravili na družinski izlet v Avstrijo. Peljali smo se v Celovec, kjer smo si ogledali park Minimundus.

Ko smo parkirali pred Minimundusom, smo najprej pomalicali, saj smo šli že zgodaj od doma. Kupili smo karte in odšli na ogled.

Tam je bilo razstavljenih kar sto šestinšestdeset svetovnih znamenitosti. Vse so bile pomanjšane v merilu 1 : 25. Videli smo Belo hišo, Eifflov stolp, Tadž mahal, Baziliko svetega Petra in celo satelit, ki si ga lahko premikal z ročko. Tam so bili tudi lju-bljanska Narodno univerzitetna knjižnica, Blejski grad in Blejski otok.

Zelo me je navdušil tudi pomanjšan model ameriške rakete.

Ko smo si zunaj vse ogledali, smo šli še v notranjo stavbo. Tam je bil 4D kino, vendar smo morali pol ure čakati, da smo prišli na vrsto. Zelo smo uživali, saj smo imeli občutek, kot da hodimo po kitajskem zidu in kot, da resnično vozimo avtomobil. Igrali smo tudi virtualni nogomet.

Domov smo se vrnili šele zvečer. Bili smo utrujeni, a zadovoljni, saj smo veliko videli in doživeli.

Maks Radanov Zavrl, 4. razred PŠ Žabnica

Prvomajski izlet v Italijo

V ponedeljek, 28. aprila, smo se z družino odpravili na izlet v Italijo. Podali smo se na rob Perugia. Do tja smo se vozili sedem ur. Prvi dan smo se zvečer namestili in počivali po naporni vožnji. Drugi dan smo se odpravili v središče mesta Perugia. Tam smo si privoščili kosilo, si ogledali Baziliko svetega Lorenza (Lovrenca) in se sprehodili skozi mesto. Obiskali smo tudi svetovno znano čokoladnico Baci Perugino, kjer smo kupili njihove bonbone. Tretji

dan smo se udeležili kuharske delavnice. Naredili smo njoke, svinjsko ribico, fokačo in korenčkovo torto z limonino glazuro. Potem smo se odpravili na Gubio. Peljali smo se z gondolo, ki je bila samo za dve osebi. Na vrhu je bila kočica in Bazilika svetega Ubalda. Četrty dan smo se odpravili v Assisi. Ogledali smo si Baziliko svetega Frančiška in svete Klare. Kupili smo tudi veliko spominkov. Na koncu pa smo odšli še na zvonik Cerkve Marije nad Minevro. Naslednji dan smo se odpravili proti domu. Na poti smo se ustavili še v San Marinu in se skopali v morju.

Imeli smo se zelo lepo. Ta izlet se mi bo za vedno vtisnil v srce.

Lovro Šifrer, 4. razred PŠ Žabnica

Prvomajske počitnice v Poreču

Za prvomajske počitnice smo se z mami in bratom odpravili na obisk k prijateljem v Poreč. Tam smo preživeli štiri nepozabne dni, polne dogodivščin in zabave.

Vsak dan smo raziskovali morsko obalo. Iskali smo školjke in opazovali rake in ribice, ki so se smukali med skalami. Nekajkrat smo jih tudi lovili, a jih nismo nič ujeli. Brez plavanja v morju, ki je imelo le 17 stopinj, tudi ni šlo.

Popoldneve smo preživljali ob žaru. Pekli smo čevapčiče in druge dobrote. Igrali smo namizni tenis in se pri tem dobro nasmejali. Vsak večer pa smo z okoliškimi fanti igrali nogomet. Seveda ni manjkalo tudi sladoleda, ki smo ga jedli vsak dan.

Zadnji dan smo obiskali bližnji vodni park, kjer smo se spuščali po toboganih in tekmovali, kdo bo najhitrejši.

Te počitnice si bom zapomnil za vedno, saj smo se imeli res lepo.

Žiga Tavčar, 4. razred PŠ Žabnica

Moje prvomajske počitnice

Zelo sem se veselila prvomajskih počitnic, ker je to pomenilo, da bom devet dni počela, kar bom želela.

V nedeljo smo se z družino odpravili na Planico nad Vrhniko. Tam je bil tudi razgledni stolp. V planinski koči sem jedla jabolčni zavitek, ki je bil res slasten. Na poti domov smo se ustavili še na Vrhniki, kjer smo videli rojstno hišo Ivana Cankarja in si privoščili sladoled. V ponedeljek smo odšli v Atlantis, kjer sva s sestro neizmerno uživali.

V sredo zvečer smo šli na kres v Bitnjo. V četrtek in petek pa so nas obiskale sestrične ter dedi in babica. Zelo smo uživali ob igri in božanju muckov. V soboto smo šli v Ljubljano k teti Mateji in bratranču Feliksu. Bratranec nam je uprizoril predstavo z dinosavri.

V nedeljo smo šli k šmarnicam h kapelici Sv. Huberta v gozd Ledine.

Počitnice so mi bile zelo všeč, saj sem imela veliko časa, ki sem ga preživela z družino.

Tina Kastelic, 4. razred PŠ Žabnica

Kresovanje v Bitnjah

Na predvečer prvega maja sem šla z bratcem, sestrico, sestrično, bratrančem in teto na kresovanje v Bitnjo. Tam so imeli pripravljen velik kup vej in lesa. Postavili so velik šotor in oder.

Kmalu je na oder prišla Pika Nogavička. Z njo smo zapeli nekaj pesmi in pokazala nam je nekaj osupljivih trikov. Čisto vsakemu je pričarala nasmeh na obraz.

Po predstavi smo odšli na ledeni čaj. Na kresovanju sem srečala tudi nekaj sošolk.

Ker smo prišli zelo zgodaj, nismo mogli počakati do teme, ko so prižgali kres. Še zadnjič smo pogledali ogromen kup lesa in šli domov.

Mami je vedela, da ne bomo čakali na prižig kresa, zato ga je za nas naredila sama doma. Bil je majhen, a vseeno nas je razveselil. Ob kresu smo pojedli hotdoge in se nato odpravili spat.

Imeli smo se lepo in tega dne se bom vedno spominjala.

Neža Cegnar, 4. razred PŠ Žabnica

Kresovanje v Bitnjah

Na večer pred prvim majem smo odšli na kresovanje v Bitnjo. Tam je bilo veliko ljudi in srečal sem več prijateljev in sošolcev. Ko se je stemnilo je župan občine Kranj z baklo prižgal kres. Bil je zelo velik kres. Ob njem je bilo prijetno toplo in lahko smo se prijetno pogreli. Ker sem postal lačen, sem si privoščil palačinke. Na kresovanju sem zelo užival.

Ko smo se naslednje jutro peljali mimo, smo videli, da se je kres še vedno kadil.

Ta dan bom imel v lepem spominu.

Matija Šink, 4. razred PŠ Žabnica

Moje kresovanje

Med počitnicami sem obiskal bratranca in sestrično, ki živita v Zgornji Luši pod Starim Vrhom.

Skupaj s starši smo se odločili, da bomo pri njih tudi kresovali. Najprej smo na kup začeli nositi lesene palice in malo debelejša debla. Starši so poskrbeli za varnost in okoli kresa naložili kamenje.

Ko je padel mrak, smo kres zakurili. Okoli kresa smo naredili klopce, kjer smo sedeli in na palicah pekli hrenovke in penice.

Kres je gorel pozno v noč, da smo bili že pošteno zaspani. Preživeli smo prelep večer in upam, da bomo tako kresovanje še kdaj ponovili.

Tine Jurjevčič, 4. razred PŠ Žabnica



Ročne spretnosti v 5. razredu

Ročne spretnosti so prisotne v vsakdanjih dejavnostih. Spremljajo nas vse življenje, vse od rojstva.

So mlajši otroci spretnejši od starejših?

So deklice motorično sposobnejše od dečkov?

Pri čem so otroci sposobnejši?

Ali so vrstniki sposobnejši z desnico?

Ker se tehnologija hitro razvija in z njo tudi ljudje, se moramo zavedati, kako pomembne so razvite ročne spretnosti, ki nas spremljajo vsak dan, kako jih je potrebno razvijati in spodbujati.

Že v zgodnji dobi šolanja bi moral biti večji poudarek na praktičnem delu.

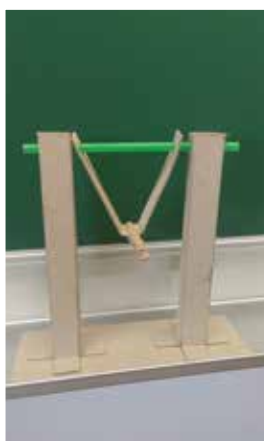
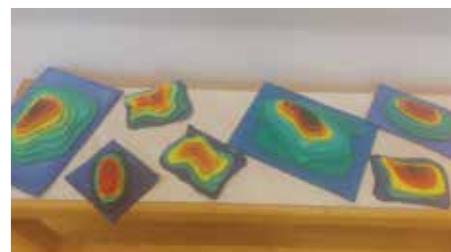
V šoli bi morali učitelji prepoznati tudi sposobnosti spretnosti otrok in jih v tej smeri usmerjati in razvijati.

V 5. razredu vsako šolsko leto praktično izdelamo kar nekaj učnih pripomočkov, igračko, srček, blaznico, okrasne in darilne izdelke ... Zanimivo je, da so pri tehnični izdelavi včasih bolj spretni deklice, pri šivanju pa dečki. Če delo poteka skupinsko, je veselje gledati, kako učenci med seboj sodelujejo in si pomagajo.

Pri natančnem delu zavladava popolna tišina in takrat občutiš, kako vse svoje spretnosti in sposobnosti usmerijo v dobro in natančno izdelani predmet, izdelek.

Ker se ročne spretnosti začnejo razvijati že takoj po rojstvu, nadaljujejo se v vrtcu, šoli, pri hobijih in športih ... in nas vse spremljajo pri vsakodnevnih aktivnostih v vseh življenjskih obdobjih, je zelo pomembno, da starši in učitelji kar največ časa, kot ga lahko, posvetimo takim aktivnostim.

Nataša Ravnikar



Prispevki 5. razreda

Živosrebrna bolezen

Prišel sem k babi na kosilo. Vprašala me je, kaj bom jedel. Odgovoril sem ji, da bi piščanca in krompir. Ko je babi to s trdom skuhala, sem ji rekel, da tega pa že ne bom jedel. Vprašala me je, če sem bolan. Ja, ne. Ni verjela. Peljala me je k zdravniku. Ta mi je rekel, da imam živosrebrno bolezen.

Z babico sva šla nato domov, kjer sem moral iti ležat v posteljo. Babi mi je skuhala čaj, čeprav sem jo prepričeval, da res nisem bolan. Potrudil sem se in ji razložil, da je živosrebrna bolezen čudna bolezen, da ko nekaj rečeš, da bi, to ne pomeni, da zares bi. No, ta bolezen se mi je zgodila še nekajkrat pri babici, a k sreči so izumili zdravilo in nisem bil več »živosrebrn«.

Tian Šifrer

Zjutraj, ko sem se zbudila, sem pojedla zajtrk in se odpravila v šolo. Ko je prišla v razred učiteljica, je rekla, naj pripravimo stvari za zgodovino. Povedali smo ji, da smo mi v petem in da v tem razredu še ni zgodovine. OK, potem smo nekaj delali. Pri malici nam je delila salamo, na katero je dala kruh in čez še kumarico. Pri športu je kar zahtevala, naj pripravimo karo zvezek in šestilo ... in kako se je jezila, ker to nismo mogli. Ob koncu pouka nam je, namesto roke v pozdrav, mahala kar z nogo. ☺

Lara Hartman

Moja babi je danes za kosilo spekla lazanjo. Mojo najljubšo jed. A danes sem si jaz zaželela govejo juho in pomfri. Ker ni vedela kaj naj stori, je naročila samo zame govejo juho in pomfri. Ko je gospod iz hitre prehrane to pripeljal, pa sem naznanila, da bom raje lazanjo. Babi me je čudno gledala, saj ni vedela, da imam sodobno živosrebrno bolezen.

Natalija Tušek

Nekega dne smo šli k babi na obisk. Ker nas babi vedno postreže, nas je tudi tokrat vprašala, kaj bi radi pojedli. Meni je zadišala goveja juha z nudlji,

pečen krompir in meso. V hitrem OK odgovoru se je babi že vrtela po kuhinji. Ko je bila babi v fazi, tik da posreže, so meni zadišali špageti z omako. Moji predlog jo je spravil s tira, saj je že dobro uro kuhala mojo prvo jed. Ker pa pač babice rade postrežejo svojim vnukom vse po vrsti, je v loncu hitro zavrela vodo za špagete in v ponvi že mešala omako. No, ko sem se spet zažela muzati okoli nje in ji govoriti, kaj bi spet rada, je ugasnila štedilnik, me prijala za roko in odpeljala k zdravniku. Ta je potrdil, da imam sodobno živosrebrno bolezen.

Špela Šinko

Živosrebrna bolezen je to, da nekdo ves čas spreminja svoje mnenje. To se je meni zgodilo enkrat pri moji babici, ko sem šla k njej na mini počitnice.

Prvi dan mi je naročila, naj pridem ob treh. Ko sem prišla še malo prej, me je zmerjala, da sem prišla prepozno. Naslednji dan je bilo enako kot prejšnji dan. Ko mi je naročila naj pripravim dva krožnika za juho, je bila nezadovoljna, ker je hotela da pripravim krožnika za pire in polpete. Tretji dan, ko je vedela, da grem domov, je rekla, da to ni res, saj sem k njej prišla z cel teden. Sumila sem, da ima moja babi živosrebrno bolezen, a veste, starejšim je to težko razložiti. Na koncu sem ji vseeno povedala, da ima novodobno bolezen, ki hitro pride in kmalu tudi gre. ☺

Ana Gasser

Slišala sem, da je v porastu živosrebrna bolezen in celo, da je nalezljiva. Ko sem en dan prišla k pouku, smo bili vsi OK/BP. Učiteljica nam je prvo uro naročila, naj pripravimo SLJ. Vsi smo sledili navodilom. Nato nas je čudno pogledala in rekla, kaj imamo to na mizi, če pa je naročila matematiko. OK. Skomignili smo z rameni in SLJ zamenjali za MAT. Učiteljica nas je ponovno čudno, že malce strožje pogledala. Ujezila se je, saj je hotela, da pripravimo SLJ. Čutila sem, da nekaj ni v redu. Razložila sem ji, da meša predmete. Ker ji moja pripomba ni bila všeč, je odvihrala iz razreda. Dobila je živosrebrno bolezen, ki pa je trajala le kratek čas.

A naj dodam, bolezen je bila nalezljiva. Nihče od nas, naslednji dan ni prišel k pouku. ☺

Izza Lužan

Živosrebrn značaj

Nekega dne je bila v šoli učiteljica, ki je imela živosrebrn značaj.

Najprej je bil navaden dan v šoli. In ko je v razred prišla učiteljica, smo se najprej pozdravili, potem pa je učiteljica rekla, naj pripravimo matematiko. Čez eno minuto pa je vprašala, zakaj imamo na mizi matematiko? Nato smo pisali spis za slovenščino in nam je začela težiti s obpanonskim svetom. Sredi naravoslovja pa je govorila o deljenju. Vsi smo se čudili, kaj je narobe.

Mislim, da ima živosrebrn značaj. Vse je šlo narobe. Ampak drugi dan je bil spet normalen.

Verjetno je bila le rahlo utrujena.

Zoja Perne

Živosrebrni dan mojega prijatelja

Prijatelju sem za rojstni dan kupil nogometni album, ker mi je rekel, da si ga želi. Ko sem mu ga prinesel, mi je rekel, da si ga ne želi. Rekel mi je, da je košarkarski album veliko boljši. Ko sem mu ga prinesel, mi je rekel, da je nogomet še boljši. V sredo, ko smo imeli risanje, mi je rekel, da potrebuje črni flomaster, ko sem mu ga dal, mi je rekel, da potrebuje rumenega. Moj prijatelj si je želel, da bi v knjižnico prišla neka knjiga, ko pa je prišla, pa je vzel drugo. Zdaj vem, da vse kar si on želi, mu ne bom kupil.

Anže Šifrer

Zimska šola v naravi ali prvič na smučeh

5. razred. Zimska šola v naravi. Smučanje v Kranjski Gori. Petdnevna šola na snegu.

Odšli smo na smučanje v Kr. Goro. Moje počutje je bilo takrat tako čudno, da ne znam opisati. Recimo, preplašeno.

Ko sem se prijavila na smučarsko šolo v naravi, sem imela malce težav s smučarskimi čevlji. A zadeva se je uredila.

Od ponedeljka do srede sem kot začetnica hodila iz hotela Kompas na začetek vlečnice peš, kasneje pa sem tako napredovala, da sem se dva dni že prismučala. Zanimiv občutek je bil, ko sem osvojila vlečnico s krožnički.

Tečaj mi bo ostal v spominu za vedno. Bilo mi je všeč.

Iza Lužan

V ponedeljek sem prvič v svojem življenju stopil v alpske čevlje in stal na smučeh. Prvi dan sem se poskušal spustiti po majhnem klančku. Drugi dan smo šli na tekoči trak. Tretji dan pa že kar na vlečnico. Od tam smo se učili zavijati. Uporabljali smo tudi palice, saj nam je šlo lažje v zavoj in pri ravnotežju. V sredo smo po želji lahko smučali tudi popoldan. Najboljše! Ko smo obvladali zavoje, smo lahko šli na sedežnico. Tam je bilo strmo in malce tudi ledeno. Zimska šola v naravi mi je bila zelo všeč.

Gašper Gogala

Končno je prišel težko pričakovani čas – čas smučanja v šoli v naravi. Odšli smo v Kr. Goro. Pred odhodom sem bila kar malce v skrbeh, saj sem mislila, da večina sošolcev že zna smučati in da bom bolj sama pri smučarjih začetnikih. Moje skrbi je tolažila misel, da bom v sobi s sošolkama, s katerima se dobro razumem, pa še v hotelu bomo. No, na smučišču se je izkazalo, da veliko mojih sošolcev ne zna smučati in nas je bilo veliko skupaj v isti skupini. Prve dni smo se učili osnove smučanja, kasneje pa smo se naučili osnovne zavoje, šli na vlečnico s krožnički in se spuščali po daljši klančini. Na vrhu klanca je bilo težko vedeti, kako mi bo šlo. Ko pogledaš dol, se ti zdi kar težavno, a z veliko dobre volje in spodbude učitelja smo uspešno premagali vse naloge. Edina težava, kako pa to, se mi je zdela vlečnica s palicami. Dve palici, dve roki pa še vlečnica. Učitelj nam je pokazal, da damo v eno roko dve palici, se z drugo roko pripravimo in držimo vlečnico. Dokler ne poskusiš ne veš, da ni težko.

Do konca tečaja smo osvojili vse zavoje in spuste, malo vlečnico in sedežnico. Konec zadovoljen, na ustnicah nasmešek.

Ela Dražetić

Ko sem se v ponedeljek zjutraj zbudil, to ni bil navaden dan, ampak dan odhoda v smučarsko šolo v naravi. Tja sem se peljal s šolskim kombijem, ker je bilo v avtobusu premalo prostora. Pred hotelom Alpina smo raztovorili svoje stvari in jih odnesli v večji skupinski prostor. Hitro smo se odpravili na sneg in na smuči.

Vsi začetniki smo do dna smučišča šli peš. Tam smo se učili pripenjati smuči, dobro zapeti smučarske čevlje, hoditi in drsati na smučeh. Mene ni bilo nič strah. Učenje smučanja smo osvajali postopoma. Pravzaprav tako, da nam je bilo vse všeč in da smo si želeli čim prej na vlečnico. Po koncu smučanja smo se namestili v hotelske sobe. Vsak dan po kosilu je bil kratek počitek, takoj za tem pa različne aktivnosti. Prosti smo bili šele zvečer, ko smo utrujeni vsi hitro zaspali.

Anže Šifrer

Čeprav znam smučati, me je pri odhodu v smučarsko šolo kar nekaj skrbelo, kako mi bo šlo smučanje pred ostalimi sošolci. Ko pa sem obula smučarske čevlje in si pripela smuči, je smučanje steklo kot po maslu / »snegu«. Bila sem v skupini pri učitelju Tomu. Z menoj je bilo tudi nekaj mojih sošolk. Kranjsko Goro sicer poznam, a letos sem prvič smučala na Vitrancu. Ob pogledu navzdol me je bilo kar malce strah, a ker sem vedela, da znam smučati, da bom upoštevala učiteljeva navodila, ne more biti nič narobe.

V šoli naravi je moja sošolka praznovala tudi rojstni dan. Ker smo se imeli res super, sem bila zadnji dan malce žalostna, ker bi želela še ostati.

Naja Kalan

Po obravnavi pesmi Vrata, Dane Zajc

List

Za listom je še en list.

Za še enim listom je še en list.

Ves popisan,
za njim pa še bolj popisan list.

Za popisanim listom je majhen listek,
sledi mu še manjši listek,
ves popisan,
za tem listkom je pesem.

Pesem je dobra, pesem je posebna,
pesem je zate in zame,
zdaj pela jo bova,
vesela.

Ela Dražetić

List

Za listom je še en list.

Za še enim listom je še en list.

Ves popisan.

Za listom je zgodba.
Za zgodbo je še ena zgodba. Krajša.
Za še krajšo zgodbo je najkrajša zgodba.
Najbolj kratka.

Za najbolj kratko zgodbo je zgodbica.
Za zgodbico je pesmica.
Ena lepa, nežna pesmica.

Ana Gasser

List

Za listom je še en list,
za še enim listom je še en list,
ves popisan od imen,
ta imena so čarobna.

Od kar nekje je storž.
Za tem storžem je še en storž,
za tem storžem je zlato sonce
in za soncem čarobna dežela.
Polna dobrot in dobrih ljudi.

Natalija Tušek

*Ustvarjanje poezije Slišim, vidim,
vonjam ...*

Za tablo je dež. Ves dišeč.

Za tablo je učiteljica z nalogo.
Za učiteljico je parfum. Dišeč.
Pod oknom je cesta. Na cesti je avto.
Na mizi je naliveka. Najmanjša.
Za mizo je Megi. Največja.

Anika Kavčič

Vidim, slišim, vonjam.
Vidim sošolce,
šepetajo, brbotajo ...
Vidim rožo, vonjam jo.
Slišim sošolce,
premikajo mize.
Vidim torbo,
vonjam dobre ocene.
Vidim učiteljico,
čutim dobro voljo.

Anže Šifrer

Modri pes

Nekoč se je skotil pes, bil je križanec dveh različnih vrst psov, a ni živel pasjega življenja. Živel je v tropu z odraslimi volkovi, živel kot ostali volkovi in se počutil kot oni. A bila je težava, glavni volk ga ni sprejel takšnega, kot je bil. Ko je bil še majhen, ga je nekega dne vodja tropa vzel s seboj na lov na območje, kjer prebivajo medvedi. Šla sta po jasi in zagledala medveda, veliko postavbo, ki ju je opazovala. Volk in pes sta se renčeče približevala medvedu, a boj ni bil posebej dolg, saj se je vodja tropa močno poškodoval. Malega kužka je hitro poslal po pomoč, ki pa je, kakor so ga nesle tačke, odšel proti brlogu

volkov. Kmalu je kužek prišel do brloga. S tropom so prav hitro prišli do poškodovane vodje, medveda pa ni bilo nikjer več videti. Počasi ter razočarano so z vodjo tropa odpešali proti brlogu. A med potjo do doma je pes od radovednosti odkorakal po drugi poti. Kmalu se je stemnilo in nihče izmed odraslih volkov ni opazil, da kužka ni nikjer. Medtem je kuža hodil po poti, dokler mu ni spodrsnilo na blatu, padel je v deročo reko. Zjutraj se je prebudil na travi, saj ga je val reke naplaval točno tja, kjer se je prebudil. Bil je lačen in poškodovan. S poškodbo na nogi, ki mu jo je povzročila reka, je odšel na lov. Začel se je potikati skozi grmičke in visoko travo. Zagledal je zajca in se pripravil na napad. Dvoboj je bil napet, a na koncu je zmagal pes. Zajca je pojedel do zadnje kosti. Potem pa je sledilo, da si je moral najti bivališče, ki ga je našel pod smreko, a to ni bilo vse, kar je našel. Našel je tudi mladička prestrašene srnice. Najprej jo je mislil pojesti, a se je zaradi svoje modrosti premislil, začel jo je vzgajati. Minevali so dnevi, tedni, meseci, leta in skupaj s srnico sta odrasčala. Srnica je odrasla, se poslovila od psa in odšla svojo pot tako kot pes. Ustvaril si je lasten trop iz takšnih, kot je bil on. Ustvaril si je družino in dom. Skupaj s tropom so hodili loviti in tokrat je bil on vodja. Vse bolj je odrasčal, vse bolj se je počutil svobodnega. In tako so se uresničile vse njegove želje, s tem pa tudi njegov moto. Če se za nekaj resnično potrudiš, se ti bo to tudi poplačalo. S starostjo pa ni dobil samo sivega kožuha, ampak tudi modrost.

Špela Šinko, 5. r

Predstavitev kukavičevk v PŠ Žabnica

V začetku maja smo v Podružnični šoli Žabnica postavili razstavo Kukavičevke na poti od Crngroba do Planice.

Razstavo in predstavitev o naših kukavičevkah je predstavila mag. Bernarda Debeljak, upokojena učiteljica biologije in članica VGN PD Škofja Loka.

Lani sem se lotila raziskovanja kukavičevk, ki so skupina rastlin in so vse zavarovane ter uvrščene na rdeči seznam, ker so ogrožene zaradi človekove dejavnosti v naravi.

Menila sem, da o kukavičevkah premalo vemo, zato sem se odločila, da jih predstavim v sliki in besedi tudi v šoli učencem, ki so naša prihodnost in bodo ohranjali naravo še naslednjim generacijam.

Kukavičevke se med sabo razlikujejo po barvi cveta, velikosti in času cvetenja. Najprej smo si pogledali orhideje, ki jo imamo doma in izvira iz tropskih krajev. Vsi učenci so že bili v Crngrobu in šli po gozdni poti na Planico. Nekateri so že videli rastline, ki so predstavljene na slikah na razstavi, niso pa točno vedeli, kako se imenujejo.

Sprehodili smo se od slike do slike, poimenovala sem kukavičevke in pri vsaki povedala nekaj značilnosti. Rjavo gnezdoznico prepoznamo po rjavi barvi, ker je gniloživka in si sama ne izdeluje hrane.

Jajčastolistni muhovnik je neopazen zaradi zelene barve v zelenem rastju. Prepoznamo ga po dveh jajčastih listih na dnu stebela. Dolgolistna naglavka ima podolgovate liste na stebelu in snežno bele cvetove v socvetju (več cvetov na cvetni osi). Omenjene kukavičevke že cvetijo in jih lahko opazimo konec aprila in v začetku maja.

V maju cveti dvolistni vimenjak, ki ima več belih cvetov z izrazito ostrogo. Lahko ga zamenjamo z zelenim vimenjakom, ki ima zelenkasto bele cvetove.

Na travniku in ob robu gozda srečamo zvezdasto kukavico, ki ima rdečkasto steblo in škrlatno rdeče cvetove v socvetju. V podobnem okolju uspevajo še

tri vrste prstastih kukavic, ki imajo podobne cvetove in podobne vzorčke v cvetu in na listih, zato jih lahko hitro zamenjamo.

Na travniku pred vasjo Planica srečamo piramidasti pilovec, ki ima na začetku cvetenja rožnate cvetove, nameščene v piramidasto socvetje.

Največja kukavičevka je kratkolistna močvirnica z vijoličastimi cvetovi, ki pa jo najdemo zelo redko.

Učence sem opozorila, da kukavičevke lahko opazujemo in fotografiramo v naravnem okolju. Ne smemo pa jih trgati ali odkopati, da bi jih posadili doma. Ne bodo nam uspevale, ker potrebujejo posebne glive, ki živijo v sožitju z drevesi, od katerih dobijo hranilne snovi.

Učenci so z zanimanjem spremljali predstavitev in sodelovali z vprašanji ter odgovori. Upam, da si bodo o kukavičevkah v avli šole še kaj prebrali, ko bodo čakali na pouk, in informacije prenesli njihovim staršem.

Namen predstavitve kukavičevk je bil, da mladim predstavim lepote narave, da bi jo znali občudovati, spoštovati in ohranjati. Upam, da bodo učenci pozorni na kukavičevke in druge rastline, ko bodo hodili skozi gozd, ob gozdni jasi ali mimo negojenega travnika.

Razstavo so si lahko ogledali krajani, ki so v nedeljo prihajali na volitve.

Bernarda Debeljak



Blagoslov velikonočnega ognja 2025



Na veliko-nočno soboto, 19. aprila 2025, ob 6.30 uri je g. župnik Franci Alič opravil blagoslov velikonočnega ognja. Pri tem so mu pomagali ključarja Boštjan Šifrer (Fikov iz

Žabnice) in Stane Mesec (s Šutne) ter marljivi ministranti. Žegnja so se udeležili tudi nekateri domačini, ki so s sabo prinesli drevesno gobo. Po opravljenem blagoslovu velikonočnega ognja so domačini in ministranti blagoslovljeni ogenj raznesli po vasi.

Blagoslov ognja je stari običaj, ki sovпада z drugimi velikonočnimi običaji (blagoslov velikonočnih butaric in blagoslov velikonočnih jedi). V preteklosti so na veliki petek ministranti po vasi zbirali iztrošene pletene košare, ki so jih uporabili za ogenj. Zjutraj so na ta ogenj položili kresilne gobe.

Matjaž Mravlja

Sorško polje postaja pastoralno polje

Ob robu Sorškega polja sta ugnezdeni tudi župniji Sv. Duh in Žabnica, ki sta trenutno v procesu združevanja v eno skupno župnijo. Razlogi za združevanje župnij so znani in so podobni tako pri nas kot v tujini. V zadnjem času opažamo upad verskega življenja – sodobni človek ni več tako povezan z življenjem Cerkve in pogosto opušta versko prakso.

Zaradi tega prihaja tudi do pomanjkanja duhovnih poklicev, kar pomeni, da ni dovolj duhovnikov, ki bi lahko personalno pokrili vse obstoječe župnije. Škofija skuša ta izziv reševati s postopnim združevanjem župnij.

Tako bosta z 1. januarjem 2026 naši župniji Sv. Duh in Žabnica uradno združeni v eno župnijo. Podoben proces poteka tudi drugod v naši dekaniji. Župniji Dražgoše in Zali Log se bosta pridružili župniji Železniki, Bukovščica se bo pridružila Selcam, Leskovica, Stara Oselica in Nova Oselica pa župniji Trata – Gorenja vas.

Pomembno je poudariti, da združevanje ne poteka na osnovi zgodovine, tradicije ali političnih razlogov, temveč izključno na osnovi pastoralnih potreb in življenja Cerkve. Prav zato smo že lansko leto v obeh župnijah pripravili župnijski misijon, da bi



prebudili duha Cerkve, ki nas povezuje in bogati.

Riba in golobček s plamenom – simbol združene župnije

V procesu združevanja smo oblikovali logotip, ki povezuje obe župniji v eno pastoralno območje, ki smo ga poimenovali kar pastoralno polje, po navdihu Sorškega polja.

Zavetnik župnijske cerkve v Žabnici je sv. Urh, ki je pogosto upodobljen z ribo v roki. Tako je riba postala simbol te župnije. Riba je sicer tudi eno najstarejših krščanskih znamenj – v grščini »ΙΧΘΥΣ« (Ichthys), akrostih za: Jezus Kristus, Božji Sin, Odrešenik. Modra barva, barva vode in globine, predstavlja Žabnico.

Zavetnik župnijske cerkve pri Sv. Duhu je – seveda – Sveti Duh, ki ga simbolizira golob s plamenom. Ta podoba nas popelje v velikonočni čas, ko so bili učenci skupaj z Marijo in so prejeli Svetega Duha (Apd 2, 1–4). Rdeča barva plamenov je značilna za župnijo Sv. Duh. Tudi glavni oltar v naši cerkvi je posvečen binkoštni skrivnosti.

Združevanje kot odgovor in priložnost

Proces združevanja je ogledalo našega časa in hkrati odgovor na pastoralne izzive. Ne pomeni omejitve verskega življenja, temveč spodbudo k večji povezanosti in sodelovanju.

Že zdaj hodimo skupno pot. Procesija Svetega Rešnjega Telesa, ki iz ene župnije vodi v drugo, je lep simbol tega. Skupna praznovanja praznikov nas še dodatno povezujejo: binkoši, sv. Urh, praznik

sv. Cecilije ... Tudi skupni dogodki, kot so oratorij, romanja, srečanja skupin in pastoralni sestanki že zdaj uspešno potekajo.

Le če smo drug drugemu dar in če med nami prebiva pravi Duh Cerkve, potem je združevanje logičen in naraven odgovor na izziv zmanjševanja števila vernikov in duhovnikov.

Franci Alič, župnik



Boštjan Logar – z bencinom v krvi in srcem na rally stezah

Bošljan Logar je po duši adrenalinski človek, že od malih nog povezan z bencinom, hitrostjo in avtomobili. Ljubezen do motorjev mu je bila položena v zibko; dedek je oboževal avtomobile, oče pa je tekmoval na gorskih in cestno-hitrostnih dirkah. Sprva ga je kot otroka strašil zvok dirkalne Zastave 101, ki jo je oče vžgal v domači garaži, a strah ni trajal dolgo.

Že kot osemletnik si je Boštjan sem in tja »izposodil« tomosov moped in se z njim popeljal po domači vasi. Sledile so prve vožnje avtomobila – najprej po dvorišču in garaži, kasneje pa pod izgovorom: »Mami, a ti operem avto?« Seveda je avto pred ali po pranju zapeljal še do prvega ovinka na Šutni. Koliko je bil takrat star, raje ne omenjamo. Strast do volana in hitrosti je z vsakim dnem postajala večja.

Leta 1992 mu je oče kupil prvi pravi dirkalni go-kart, s katerim je že na prvi dirki med 17 vozniki osvojil odlično 2. mesto. Karting kariero je uspešno nadaljeval do leta 1998. Ker je v tem času že imel vozniški izpit, se je začel spogledovati z avtomobilskimi dirkami, še posebej z rallyjem – športom, ki mu je predstavljal največji izziv.

Ker je tehnični šport zelo drag, avtomobilski pa še posebej, je prvi rally nastop dočkal leta 1999. Takrat je za Rally Velenje najel dirkalnega Yuga. Prvi dan je z veliko prednostjo vodil v svoji diviziji, a naslednje jutro žal zletel s ceste. Kljub temu je bilo jasno: to ni bil njegov zadnji rally.

Leta 2000 se je prijavil na izbor za Petrol Fiat Seicento pokal, kjer je bil izbran za voznika in osvojil 1. mesto. Sledil je nakup lastnega dirkalnega Yuga, s katerim je skupaj z bratrancem in sovoznikom Miho Zupanom dosegel nekaj odličnih rezultatov. Leta 2002 je v pokalu Yugo med 21 tekmovalci osvojil skupno 2. mesto – prav zadnji rally, kjer je imel tehnične težave, ga je stal naslova prvaka.

V nadaljevanju kariere je presedlal na močnejše avtomobile. S Citroën Xsaro in sovoznikom Matejem Debeljakom je dosegel izjemno sezono. Postal je prvak v gorskih dirkah v svoji kategoriji in zasedel 2. mesto v rallyju v svojem razredu. Kasneje je vozil že zelo zmogljive avtomobile, kot so: Subaru Impreza WRX STI, tovarniški Citroën C2 S1600 in Mitsubishi Lancer EVO.

Največji uspeh je dosegel leta 2006, ko je s sovoznikom Davidom Kalanom in Mitsubishi Lancerjem EVO v sezoni, ki velja za eno najmočnejših v zgodovini samostojne Slovenije, osvojil naslov državnega prvaka.

V naslednjih letih je zbral še veliko nastopov, tudi v tujini (Hrvaška, Italija), čeprav ni vozil celotnih državnih prvenstev. Vedno, ko je nastopil, je mešal štrene pri vrhu. Seveda ni šlo brez tehničnih težav in nekaj odstopov zaradi izletov s proge, a uspehi so vedno govorili zase.

Danes Boštjan občasno najame vrhunski dirkalnik razreda R5 – tovarniško Škodo Fabio – s katero na sezono odpelje enega do dva rallyja. Lani se je po

dolgih 18 letih znova usedel z Davidom Kalanom in na domačem rallyju v Železnikih osvojil skupno 2. mesto.

Sezono 2025 je začel z dobrodelnim spektaklom »Sovoznik za Matica«, kjer je v Škofji Loki z adrenalinskimi vožnjami, srečelovom in prostovoljnimi prispevki zbral kar 17.410 evrov.

V maju sta z Davidom odpeljala prvi rally za državno prvenstvo in v izredno močni konkurenci dosegla 6. mesto med Slovenci in 8. mesto skupno. Z rezultatom ni bil povsem zadovoljen, zato stavi na boljši nastop konec junija na domačem rallyju v Železnikih, kjer se bosta znova borila za najvišja mesta.

Boštjan pravi, da je enkrat že razmišljal o dirkaškem pokoju, a ni šlo. Tokrat je odločen: »Nikoli ne bom rekel, da bom nehal. Vozil bom, dokler bom v tem užival in dosegal dobre rezultate. Rally je moja strast. Živim, ko vozim.«

Zapisal Andrej Šifrer



Justi Berčič



Vsak delovni dan vidimo predvsem ženske, ki malo pred pol osmo uro zjutraj stopajo v oranžnih oblačilih proti športnemu igrišču. Na to smo se že kar dobro privadili, saj bo novembra že 10 let, odkar poteka telovadba na prostem, imenovana 1000 gibov. Prav zato sem se odločil, da vam tokrat predstavim osebo, ki je zgled gibanja in športne aktivnosti. Kljub svoji starosti je še vedno aktivna. Je ena najrednejših obiskovalk jutranje telovadbe 1000 gibov, vsekakor pa najstarejša v tej skupini. Jutranjo telovadbo obiskuje od samega začetka. K pogovoru sva se usedla takoj po zaključenih vajah. Tako so bile misli sveže, midva pa tudi pregibana. Ker se že kar dolgo pozna, sva se med pogovorom tikala. Tako je tudi pogovor potekal bolj sproščeno.

Gospa Justi. Naj te najprej prosim, da se nam predstaviš.

Kaj naj rečem, Jože? Saj me poznaš. Rodila sem se leta 1939 in prihajam iz Srednjih Bitenj. V družini nas je bilo 7 otrok, 2 fanta in 5 punc. En brat in ena sestra sta umrla v rani mladosti, pred leti pa tudi ena sestra, tako smo ostali še tri sestre in en brat, ki pa sedaj živimo v različnih krajih po Sloveniji.

Jaz sem se leta 1962 poročila z Marjanom Berčičem in se preselila v Dorfarje, kjer bivam in uživam še sedaj. Imam hčerko in sina. Oba sta poročena, hčerka Barbara živi v Radovljici in je advokatinja, sin Zoran pa je doma in je inženir strojništva. Imam pa tudi 4 vnuke. Minilo je tudi že skoraj 9 let, odkar mi je umrl mož Marjan.

Ker brez dela ni jela, si tudi ti hodila v službo. Kje si bila zaposlena?

Ves čas sem bila zaposlena v podjetju Iskra Commerce, prvih 10 let v Ljubljani, nato pa v Kranju. Moram reči, da sem zelo rada hodila v službo, verjetno tudi zato, ker smo bili složni kolektiv. Sedaj pa že skoraj 35 let uživam v pokoju.

Kot sem že zgoraj omenil, se redno udeležuješ jutranje telovadbe. Kako pa še drugače preživljaš prosti čas?

Jože, saj si upokojen in veš, da upokojenci sploh nimamo prostega časa. Še dopusta nam več ne dajo, ha ha. Drugače pa vsak dan pretečem ali prehodim od 5 do 10 km, največkrat po stranskih poteh. Veliko let sem se udeleževala planinskih pohodov, ki jih je organiziralo Društvo upokojencev Žabnica. Zelo rada delam na vrtu in prebiram knjige. Redno se udeležujem tudi umovah, ki je v Žabnici vsak drugi torek v mesecu, in bralno debatnega krožka, ki pa je tudi enkrat mesečno ob sredah. Jaz se v knjige zelo poglobim in jih berem z očmi, možgani in srcem. Skoraj vedno potem v zvezek tudi narišem značilnosti glavnih junakov. To risanje pa je za mojo dušo. Tako sem resnično vsa vključena v branje.

Znano je, da se s tekom veliko ukvarja tudi tvoj sin Zoran. Zgleda, da imata res kar iste športne gene.

Ja, res je. Zoran resnično veliko preteče kljub svojim letom. Tudi on je star že 62 let. Pri teku pa sodeluje tudi njegova žena Silva. Skupaj se odpravita na več zahtevnih maratonov širom Evrope pa tudi izven. Prav sedaj se odpravljata na Smrkov tek na Švedsko. Kar se tega tiče, smo res tekaška družina.

Ali si tudi ti kdaj sodelovala na kakšnem množičnem maratonu?

Ne, to pa ne. Kot sem ti rekla, saj nimam časa. Zelo rada pa sem obiskovala naše gore in planine.

Po navadi vprašam še, če bi sama še kaj rada dodala. Tudi tokrat sem jo vprašal, a mi je rekla: Jože, saj

me poznaš in vem, da boš dobro napisal. No, nekaj pa le dodam. Pridi večkrat k telovadbi. Pogrešamo te.

Tako sem se res po krajšem premoru zopet pričel udeleževati. Vidim, da mi kar ustreza, a kaj, kot je rekla Justa na začetku, upokojenci nimamo nič časa. Ob takem pogovoru človek marsikaj izve, še posebej, če je sogovornik tako odprt za pogovor, kot je naša klena telovadka Justa. Zahvaljujem se ji za lep pogovor in čas ki sva ga porabila med klepetom.

Z Justo sem se pogovarjal Jože Frelih



Strelišče Crngrob

Strelišče Crngrob je pomemben vojaški objekt Slovenske vojske. Nahaja se v katastrski občini Žabnica, uraden dostop pa poteka skozi vas Dorfarje. Primarno je namenjeno strelskemu usposabljanju pripadnikov Slovenske vojske ter drugih državnih organov Republike Slovenije.

Strelišče ima dolgo zgodovino, saj se uporablja že več desetletij. V preteklosti je bilo znano kot odprto strelišče, ki je omogočalo izvajanje vseh vrst streljanja s pehotno oborožitvijo do kalibra 7,62 mm.

V zadnjem letu je strelišče doživelo obsežno prenovu. Gradbena dela, ki so se začela aprila 2024, so vključevala ureditev sektorjev 1 in 4 ter izboljšanje odvodnjavanja celotnega območja. Ob prenovi so bili izvedeni številni ukrepi za zmanjšanje vpliva na okolje, saj se strelišče nahaja v neposredni bližini naselij Crngrob, Šutna, Dorfarje in Žabnica. Zelo lepo pa se je uredila tudi okolica strelišča, kar pa gre zasluga predvsem poveljniku strelišča Janezu Oblaku.

Posebna pozornost je bila namenjena zmanjšanju vplivov na okoliške prebivalce, kar prispeva k boljši integraciji vojaških objektov v lokalno okolje. Izvedeni so bili tudi ukrepi za povečanje protipožarne in protipoplavne varnosti.

Slovenska vojska vabi okoliške prebivalce na dan odprtih vrat, kjer bomo lahko v živo spoznali prenovljeno strelišče ter si ogledali delo pripadnikov Slovenske vojske.

Andrej Šifrer

SOBOTA
14. JUNI
2025

VABLJENI

NA DAN ODPRTIH VRAT

STRELIŠČA CRNGROB
CRNGROBI

EVVSP

STRELJANJE

PRIJETNO DRUŽENJE

VOŽNJA Z BOJNIMI VOZILI

VOŽNJA Z BOJNIMI VOZILI.

9.00 – 14.00 Preživi dan z nami!

SLOVENSKA VOJSKA

Preživi dan z nami!

Pesmi in šale

KDO SI?!

V brezčasni globini,
nekoč in nekje,
se vse je začelo,
sam Logos to ve.

Kot plankton v morju
človeška smo bitja,
v brezmejnem vesolju
že vse od odkritja.

O, kdo si ti, človek,
ki misliš, da si?
Odsev si Nekoga,
le iskra v témi.

Se rad napihuješ,
povprek ukazuješ,
se vsem posmehuješ,
... potem pa ...
povsod poizveduješ
in iščeš, sprašuješ.

Odgovor je v tebi,
v malem vesolju,
da pa razumeš,
poglej po obzorju.

V zvezdah od nekdej
so odgovori zate
in od tvojega rojstva
že čakajo nate!

Napisal Borut Plestenjak



Šala

Vinska bratca Jože in Franc se vračata iz gostilne.

Zaradi prevelike doze alkohola se Jože zvrne v jarek.

Ko ga Franc pobira, mu pravi:

»Jože, zakaj toliko piješ? Saj sam še domov ne bi prišel.«

»Veš, Franc,« mu odgovori, »s sosedi imam probleme, žena ima

drugega, otroci so šli od hiše, veš samo pijača me še drži pokonci. Pa saj ga
tudi ti, Franc, ne pljuneš ven,« mu vrne Jože.

»Pri meni pa je drugače. Imam zelo zahtevno službo in če ga malo ne spijem, tudi razmišljati ne morem
trezno.«

Jože Frelih

Štorklji v Žabnici

Velika je ptica k nam priletela,
z višine se ozira, kje gnezdo bi imela?
Nikjer ni prostora, da mir bi imela,
zato se na drog je začasno usedla.

Jo videl je človek, ki ptice opazuje,
to štorklja je bela, ki v Prekmurju domuje.
Zakaj ne bi tudi mi jo imeli?
Da gnezdi pri nas, bili bi veseli.

Postavil je drog, na vrhu gnezdišče,
morda pa le kdaj to mesto obiše.
In glej jo, to ptico, že nosi drobir,
da si postelje svoj novi kvartir.

Bil je to samec, ki gnezdo si dela,
ko pride samica, je strašno vesela.
Tako se odloči, da družino poveča,
so veseli trenutki, za samca pa sreča.

Videti je, da kraj naš jim paše.
Kako bi privabili več v kraje jih naše?
Pade ideja, postavimo gnezdišče
tu blizu šole, da otroke obiše.

Prav hitro se ta ideja realizira,
ker blizu je šola, še kamera nadzira.
Tako lahko gledamo prav vsaki dan,
kaj se dogaja v gnezdu pred nam'.

Veliko učencem prinese veselja.
ko mladič se zvali, je čisto brez perja.
Vidijo, kako obroček dobi,
in tudi, kako prvič zleti.

Otroška je glava polna idej,
v njih domišljija nikdar nima mej,
zato tudi pticam imena so dali,
da jih v prihodnje bodo poznali.

To zgodba je ptic, ki jo spremljamo v živo.
Predvsem za otroke je to zanimivo.
Opazujejo sami to živo naravo,
s tem se učijo in polnijo glavo.

Hvala Matjažu, Urški in Saši,
da veliki ptici postali sta naši.
Šimen in Agata v gnezdu živita
in vsako leto podmladek dobita.

Zrimal Jože Frelih



Gasilska veselica PGD Žabnica

Vabljeni na gasilski veselici, za hrano, pijačo,
srečolov in najboljšo družbo bodo poskrbeli
žabniške gasilke in gasilci.

Na pomoč!

informat^{or}

Informator 62 | rožnik 2025 | Glasilo KS Bitnje

Zlata Ajda / 6

Tradicionalno Kresovanje v Bitnjah
navdušilo z obiskom in energijo / 20

Ledinska imena v Bitnjah (nadaljevanje) / 12

Štorklje v Bitnjah / 17



Uvodna beseda



Dragi krajan!

Letos v marcu nas je razveselila krajanka Ajda Markun, ki je v teku na smučeh na 2,5 km v klasični tehniki zmagala na specialni olimpijadi v Torinu. Spremljala jo je mami Brigita, ki je njena trenerka. Ajdo smo sosedje in sorodniki ob povratku pričakali na njenem domu.

V aprilu nas je veselo presenetil par štokelj, ki se je odločil na območju Srednjih Bitenj na stebru za električno napeljavo zgraditi svoje gnezdo. Ker je gnezdo sredi naselja, je stekla akcija, s katero smo se namenili gnezdo po zaključku valilne sezone prestaviti na primernejše mesto na bližnjem travniku. Pri postavitvi droga z gnezdilno ploščadjo nam bo pomagal Elektro Gorenjska.

Tudi letos smo organizirali čistilno akcijo. Udeležba krajanov je bila malo slabša kot lani. Preseneča nas predvsem količina odloženih smeti na gozdnih obronkih. Pomladno deževje ni povzročilo resnejših poplav v kraju. Verjetno pa je vzdolž Štajne poplavilo kakšno klet.

Krajan! ste za izvedbo participativnega proračuna predlagali štiri projekte. Peti projekt je predlagala MOK. Seznanjam vas z rezultati glasovanja:

1. Pot kulturne in naravne dediščine Bitenj - informacijske table **71 glasov**
2. Obnova igral na otroškem igrišču Direndaj **53 glasov**
3. Postavitev defibrilatorja v naselju Zgornje Bitnje **53 glasov**

4. Ureditev poljskih poti **42 glasov**

5. Izobraževanje in strokovna pomoč (brošure in delavnice) pri individualnih poplavnih ukrepih – dežni vrtovi - Bitnje **3 glasovi**

Glede na sredstva, ki so nam na voljo, bodo izvedeni prvi trije projekti.

V glasovanju za participativni proračun 2025/2026 je sodelovalo 10,63 % krajanov, starih vsaj 16 let iz KS Bitnje, kar nas uvršča na 8. mesto med 26 krajevnimi skupnostmi. Delež krajanov, ki so glasovali, je bil najvišji v Goričah, kjer je glasovalo skoraj 29 % krajanov z volilno pravico. Participativni proračun je odlična priložnost za izvedbo projektov manjše vrednosti, ki jih težko uvrstimo v Načrt razvojnih projektov MO Kranj. V okviru 8. člena smo naročili projektno dokumentacijo za rušenje in zamenjavo preostalih treh starih avtobusnih postaj: ob regionalni cesti Kranj - Škofja Loka, v Zgornjih in Spodnjih Bitnjah. Po pridobljenih ponudbah projektno dokumentacijo pripravlja Gorenjska gradbena družba. Letos bomo obnovili dve avtobusni postajališči. V kolikor bodo sredstva še na voljo, jih bomo namenili obnovi igral na otroškem igrišču Direndaj. Na igrišču Direndaj nameravamo odstraniti dotrajana igrala in jih nadomestiti z novimi. Predvidena je tudi namestitev panelne ograje ob igrišču.

Člani Sveta KS Bitnje vas vabimo na prireditvi ob krajevnem prazniku. Direndaj za najmlajše bo 14. junija med 10. in 13. uro. Na dan državnosti, 25. junija, pa bo proslava s pogostitvijo krajanov pred vrtcem Biba v Zg. Bitnjah.

Matej Dolenc, predsednik KS Bitnje

Kazalo

Člani Sveta KS Bitnje in obvestilo krajanom, kontakti / 3

Praznik krajevnih skupnosti in Direndaj / 4

Matej DOLENC:
Čistilna akcija 2025 / 5

Irena DOLENC:
Zlata Ajda / 6

Urška ŠIFRER:
Javni promet v Bitnjah / 9

Peter PINTAR:
Štajna – dosedanje aktivnosti odvodnje ter reševanja
poplavljanja / 10

Janko PROJ:
Ledinska imena v Bitnjah (nadaljevanje) / 12

Irena DOLENC:
2. KR IGRE / 15

Matej DOLENC:
Štorklje v Bitnjah / 16

Strokovne delavke BIBE:
Nepozabni trenutki v Vrtnu Biba – preplet kulture,
gibanja, prometne varnosti in srčnih doživetij / 17

Urška HABJAN:
Tradicionalno Kresovanje v Bitnjah
navdušilo z obiskom in energijo / 20

Jože DERLINK:
Društvo upokojencev Bitnje Stražišče / 21

Mateja ARHAR :
Branje papirnatih ali e-knjig / 23
Praslovan z bralkami Bralnega krožka Sorško polje / 23

Mojca MAVEC:
Bralni krožek / 25
David Attenborough / 26

Tatjana MURAJA OBLAK:
Torkova ustvarjalna srečanja - ko domišljija
in ročne spretnosti zaživijo / 27
Spoštovani krajan, skupaj ohranimo našo lepo vas! / 28

Svet KS obvešča

ČLANI SVETA KS BITNJE

Matej Dolenc, predsednik
Robert Langerholc, podpredsednik
Irena Dolenc, članica
Tomaž Ogris, član
Barbara Ogris, članica
Peter Pintar, član
Urška Šifrer, članica

OBVESTILO KRAJANOM, KONTAKTI

Vse aktualne novice o dogajanju v naši krajevni skupnosti si lahko preberete na spletnih straneh <https://bitnje.si> ter oglasnih deskah KS Bitnje, ki so nameščene po vasi. Na navedenih spletnih straneh objavljamo tudi vse zapisnike sej Sveta KS Bitnje in komisij, ki delujejo na področju KS Bitnje. Pripombe, predloge, probleme, vprašanja krajanov sprejemamo le v pisni obliki na elektronski naslov KS Bitnje: **KS.Bitnje@kranj.si**, na pisni naslov **KS Bitnje, Zg. Bitnje 33, 4209 Žabnica**, ali **v nabiralnik KS Bitnje na Gasilskem domu Bitnje**. Za krajše informacije smo dosegljivi na telefonski številki: **041 759 104** (delovni dnevi 16.00 – 19.00, sobota 9.00 – 12.00). Krajanе prosimo, da pri uporabi telefonske številke KS Bitnje upoštevate zgoraj navedene termine. Prav tako se krajanі lahko udeležite sej Sveta KS Bitnje. Spremljate nas lahko tudi preko Facebook strani **Krajevna skupnost Bitnje - Sorško polje**.



PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI BITNJE

Torek, 25. 6. 2024, ob 10. uri pred vrtcem Biba

*Po kulturnem programu bo druženje krajanov s pogostitvijo.
VABLJENI!*

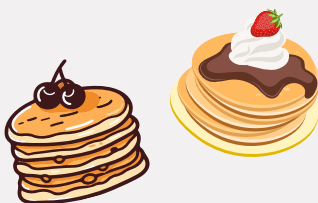



ks bitnje

DIRENDAJ 2025

14. junij 2025 od 10h do 13h

v športnem parku Bitnje



Čistilna akcija 2025

Čistilna akcija OČISTIMO KRANJ – Kranj ni več usran! je plod sodelovanja MO Kranj z Zvezo tabornikov občine Kranj. Letošnja akcija je bila 24. po vrsti.

Potekala je v petek in v soboto, 21. in 22. marca 2025. Več let se organizirano čisti tudi na območju naše krajevne skupnosti. Letos je bilo udeležencev v Bitnjah manj kot pretekla leta. Žal ne morem trditi, da je tudi smeti v naravnem okolju manj. Čistili smo ob cestah v Bitnjah in ob pešpoteh na gozdnih obronkih.



Gozdna pot

Preseneča nas količina odloženih odpadkov ob poteh na vhodih v gozd. Večinoma gre za gradbene odpadke in biološke odpadke po delu na vrtu in polju. Zelo veliko je zelenega reza, ki nastane z obrezovanjem živih mej. Trdim, da je večina odpadkov tam odložena brez vednosti lastnika zemljišča. Boste morda rekli, da sem pikolovski in biološki odpad ne povzroča škode v gozdu? Trdim ravno nasprotno. Ena tona odloženega starega krompirja povzroči masovno pomnožitev glodavcev na bližnjih parcelah. Ko zmanjka te priložnostne hrane, jo morajo najti druge.

Odlaganje ostankov neavtohtonih vrst na gozdne površine pomeni priložnost za razrast teh rastlin v naravnem okolju. Japonski dresnik se je z vrtov, kjer je bil okrasna rastlina z zemljino, ki je vsebovala korenike, naselil na degradirana območja ob cestah in vodotokih. Japonski dresnik cveti jeseni, raznosi s semeni pa pri nas ni.

Žive meje naših parcel tvorijo ciprese, gabri, liguster, pušpan in v zadnjem času lovorikovec. Razen gabra so vse naštetе rastline neavtohtone. Zaradi pušpanove večše in južnega brinovega krasnika je v zadnjem času v živih mejah manj pušpana ter cipres. Več je zasajenega lovorikovca. Posledično opažamo ostanke narezanega lovorikovca na gozdnih površinah. Ker se lovorikovec lahko vegetativno razmnožuje s potaknjenci, je le vprašanje časa, kdaj bo gozdno mejo namesto leščevja in vrbja prerasel lovorikovec.

Ekološki otok ni smetišče (včasih po obisku krajanov tako izgleda). Rad bi vas tudi spodbudil, da poskrbite za vse svoje odpadke na ekološki način. Gozd ni organiziran kompostni kup ter deponija gradbenega odpada. Ker so Bitnje vaško okolje, vas prosim, da za biološke odpadke poskrbite na svojih parcelah s kompostiranjem. Če je odpadkov preveč, jih odpeljite v center Zarica. Ruševine ne sodijo v gozd in niso namenjene utrjevanju gozdnih poti.



Eden od kupov smeti, ki smo jih zbrali



Imeli smo krompir

Letošnja zima je bila precej mila. Opravila v gozdu so praviloma potekala ob temperaturah nad lediščem. Zaradi spravila lesa opažamo številne globoke poškodbe slabo utrjenih gozdnih cest in vlak. Iste poti uporabljamo tudi pohodniki.

Za poškodbe gozdnih cest ob spravilu lesa mora po Zakonu o gozdovih in Pravilniku o gozdnih prometnicah poskrbeti izvajalec del, torej tisti, ki izvaja spravilo lesa, običajno pa je to določeno v pogodbi z lastnikom gozda ali z Zavodom za gozdove Slovenije, če gre za gospodarjenje z državnim gozdom. Zaradi nesaniranih poti pohodniki iščemo bližnjice po gozdnih površinah in s tem dodatno škodujemo gozdnemu ekosistemu.

Tujci, ki hodijo po Sloveniji, soglasno trdijo, da je pri nas lepo, ker je v naravnem okolju malo smeti.

Lepo je, da imamo čisto in pospravljeno okrog naših domov. Potrudimo se še, da bodo tudi Bitnje bolj čiste. Hvala vsem udeležencem čistilne akcije in vsem, ki ne smetite naše krajevne skupnosti.

Matej Dolenc



Je bilo pretežko, da bi peljal na deponijo



Pri nas imamo radi pospravljeno

Zlata Ajda

VTorinu so se v marcu 2025 sklenile 12. zimske svetovne igre specialne olimpijade. Izkazala se je tudi slovenska odprava, ki se je domov vrnila s kar 20 kolajnami. Tekmovanja sta poleg Torina gostila še smučarska središča Sestriere in Pragelato.



Na igrah specialne olimpijade, ki jih je letos gostil Torino, je bilo več kot 1500 tekmovalk in tekmovalcev iz 102 držav. Slovenijo je zastopalo 16 športnikov, ki so tekmovali v treh športnih disciplinah: šest v alpskem smučanju, šest v smučarskem teku in štirje v krpljanju.

Slovenska ekipa je dobro opravila svoje nastope in se okitila z dvajsetimi medaljami. Igre so bile po slabi zimi v domovini prava paša za oči, saj je bilo smučarsko središče Sestriere, kjer je potekalo alpsko smučanje ter krpljanje kar na atletskem stadionu, vsak dan na sveže zasneženo. Tekači so prav tako tekmovali v zibelki smučarskega teka – Pragelatu. V tekaški ekipi je naše barve zastopalo šest tekačev, dva na krajše razdalje, štirje na daljši, med njimi je bila tudi vaščanka Bitenj Ajda Markun. Najbolje, da prisluhnemo kar Ajdi in njeni zgodbi.

Ajda, kdo te je navdušil za tek na smučeh?

Za tek me je navdušila mami, ki se je v mladosti ukvarjala s tem športom.



Kako dolgo že smučaš?

Tečem že zelo dolgo, odkar se spomnim. Nekaj časa sem smučala in tekla na smučeh, potem pa sem se odločila za tek.

Ali rada tekmuješ?

Rada tečem, a tekmujem pa ne. Rada tečem v prostem času in na daljše razdalje. Bolj počasi in z veseljem. Na tekmovanju malo pospešim in se bolj potrudim.

Opiši nam, kje si bila?

Bila sem na olimpijskih igrah specialne olimpijade v Torinu.



Kako je bilo na tekmovanju? Ali je bilo težko?

Na tekmovanju je bilo super. Tri dni smo bili v Torinu, kjer smo imeli otvoritveno slovesnost in smo se družili s tekmovalci iz drugih držav. Spoznala sem kar nekaj prijateljev. Po otvoritvi smo se preselili v Sestriere, kjer so bila tekmovanja v smučanju. Tam sem tekmovala v treh disciplinah: teku na 1 km, teku na 2,5 km in štafeti. Bilo je kar težko, vendar sem dala vse od sebe in na najdaljši razdalji osvojila zlato medaljo.

Kaj ti pomeni kolajna?

Vesela sem zlate medalje, ker smo pridno trenirali.

Po čem se boš spominjala specialne olimpijade?

Spominjala se je bom po prijateljih, zabavah, veselju in kolajni.

Ali te zanima še kakšen šport?

Poleg teka na smučeh tekmujem še v atletiki, kolesarstvu, teku in namiznem tenisu.

Kaj najraje počneš v prostem času?

Rada berem, rišem, se sprehajam, poslušam glasbo in se igram z našim psom.

Ekipo šestih tekačev sta pripravljali in vodili dve trenerki, in sicer iz Črne na Koroškem Tina Klemenc in iz Sožitja Škofja Loka Brigita Markun. Tudi svoji sestrični sem zastavila nekaj vprašanj.

Brigita, kaj pomeni biti ob redni službi še trener v prostem času več varovancem?

Po samem tekmovanju lahko rečem, da je bilo vodenje in priprava ekipe tekačev na olimpijske igre SOS kar velik zalogaj. Posebno poleg redne službe, ki jo opravljam v Biotehniškem centru Naklo. Res pa je šport moje področje, sem namreč profesorica športne vzgoje, zato mi je bilo vodenje ekipe nek nov izziv.



Kako dolge so bile priprave?

Aktivno smo se pripravljali štiri mesece, dvakrat tedensko v fitnesu, vikendi pa so bili namenjeni teku oziroma teku na smučeh. Poleg tega se je

celotna ekipa skupaj s smučarji in krpljarji večkrat zbrala na vikend pripravah v Planici in Mariboru.

Kako je Specialna olimpiada Slovenije opremila ekipo?

Specialna olimpiada je poskrbela za vse naše priprave, poleg tega je poskrbela za vsa naša oblačila.

Kako motivirati Ajdo?

Ker v družini veliko pozornost namenjamo gibanju, je Ajda vedno pripravljena sodelovati in je ni težko motivirati.

Kakšno je zadovoljstvo po prvenstvu v Torinu? Osvojenih 20 medalj je 20 zgodb, ki jih sestavlja življenje. Ostala bodo prijateljstva, nepozabni trenutki, nova doživetja. So izkušnja na pot k lepšemu jutri, sprejetosti in novim pričakovanjem. Ne samo za naše posebne športnike, ampak tudi za ostale člane ekipe, saj so ekipo Torino 2025 sestavljali poleg šestih trenerjev še vodja delegacije, pomočnica in zdravnica. Bila je posebna izkušnja,

zelo čustvena, in sem ponosna, da sem bila del te zgodbe. 25-članska slovenska ekipa je to pot dihala kot eno, eden z drugim.



Sorodniki, sosede in prijatelji smo preko Facebooka spremljali uspehe. Pripravili smo slavnostni sprejem ob prihodu domov. Ajda in Brigita, krajan Bitenj smo ponosni na vaju in vama čestitamo.

Intervju pripravila Irena Dolenc

Javni promet v Bitnjah

Včasih je bil javni promet nepogrešljiv. Delavci, šolarji in gospodinje, ki so hitele po opravkih od doma, so bili redni uporabniki. Krajevna skupnost Bitnje je največja krajevna skupnost po številu prebivalcev v MOK. Je zelo razpotegnjena, vendar se število prebivalcev ves čas povečuje. S številom prebivalcev se povečuje tudi število osebnih avtomobilov. Razen vrtca v Zgornjih Bitnjah, trgovine in gasilskega doma, ni nobene druge infrastrukture. Spremenila se je tudi struktura prebivalstva. Iz kmečkega naselja Bitnje vse bolj prehajajo v t. i. »spalno« naselje. Prebivalci smo zaradi oddaljenosti trgovin, zdravnika ... prisiljeni uporabiti prevozno sredstvo. Zaradi udobja in naglice največkrat kar osebni avtomobil. V Kranju pa je parkiranje vedno večji izziv in povsod so plačljive parkirnine. Naš

avtobus številka 4 pa vse bolj sameva. Razen jutraj, ko poskrbi, da vedoželjna mladina približno pravočasno prispe v hrame modrosti.

Že dolgo časa vozita ista avtobusa na isti ozki progi. Mestoma je celo tako ozka, da si tam avtobusa ne želiš srečati niti peš. Med 11.30 in 15.30 avtobus vozi le do Zgornjih Bitenj. To pomeni, da morajo vsi potniki iz Spodnjih in Srednjih Bitenj, ki zaključijo opravke v Kranju v tem času, na avtobus, ki vozi v Škofjo Loko in je takrat že precej poln. Tudi sicer je »Ločan« precej bolj uporaben za prebivalce omenjenih vasi, ker vozi pogosteje kot mestni avtobus, čas potovanja pa je precej krajši. Za prebivalce Zgornjih Bitenj pa je postajališče ob glavni cesti precej oddaljeno.

Nobeno postajališče v Bitnjah ni označeno. Da nekje ustavi avtobus, opozori le slabo vidna majhna tabla z voznim redom. Razumljivo je, da novi vozniki

težko osvojijo progo, kaj šele neoznačena postajališča. Precej slabe volje je tudi zaradi obračanja v križišču prometne vpadnice v Spodnjih Bitnjah, kjer so vozniki avtobusa v popoldanskem času odvisni od dobre volje voznikov osebnih avtomobilov, kolesarjev in pešcev. Najmanjša škoda sta podrt prometni znak ali povožena zelenica. Avtobus je precej prazen, čeprav je majhen. Le sem in tja pripelje kakšnega potnika prav do zadnje postaje. Problem je, ker sta avtobusa že precej stara, njuna motorja pa vsak mesec glasnejša. Zato verjamem, da prebivalce ob progi moti hrup, ki ga mestni avtobus povzroča. Na končni postaji pri Bošnjakoviču, kjer avtobus večkrat tudi čaka, je hrup motorja zelo moteč. Najbolj zjutraj, ko avtobus s prižganim motorjem čaka tudi 10 minut in več na odhod po voznem redu. Ne le, da gre za prekomerno onesnaževanje, je tako čakanje tudi drago. Da hrupa, ki malo čez 5. uro preseka jutranjo tišino in zmoti počitek, sploh ne omenjam. Vžig motorja ali ropot prižganega motorja sta enako moteča. Potem so tu še šolarji 2. do 5. razreda, ki na in iz avtobusa izstopajo sredi križišča, ali skoraj v živo mejo. Ali na travo, kjer jih čaka blato, ali celo kakšen nepospravljen kupček štirinožnega sprehajalca ali na cesto. Občasno celo skozi Bitnjo pelje nov, električni avtobus. Še vedno je težava s srečevanjem na ozkih ulicah, je pa skoraj neslišen. Morda bi bilo potrebno tudi razmisliti o posodobitvi trase proge in povezovanju z drugimi progami.

O vseh teh nevšečnostih sta bili občina in podjetje Arriva večkrat obveščena. Predlagali smo tudi možne rešitve. Nazadnje konec lanskega poletja. Iz občine so odgovorili, da bodo poskrbeli za oznake. Ureditev varnejših postajališč pa zaenkrat ni predvidena, ker zaradi ozkih ulic ni mogoča. Podjetje Arriva je sporočilo, da posodablja vozni park in bo v »doglednem času« uvedel električni avtobus. In res na progi 4 že vozi električni avtobus.



Šofer zaenkrat ne govori slovensko, vendar progo pozna, je prijazen, se uči slovenščine in otroci ga imajo radi. Zelo dobro že pozna šolarje, ki jih iz Žabnice po pouku vozi domov. Sprememba, ki jo toplo pozdravljamo. Ko ga srečate, mu pomahajte in namenite nasmeh, ker je doma dobesedno na drugi strani sveta. S tem mu bo malo lažje pri nas. Vozniki naj bi avtobus med čakanjem na zadnji postaji ugašali. Tega se zjutraj držijo le redki posamezniki. Glede obračanja in voznega reda pa zaenkrat ne bo sprememb.

Smo v času, ko se govori o opuščanju fosilnih goriv in zelenem prehodu. Veliko krajanov je že začelo izkoriščati energijo sonca in druge alternativne vire energije. Še vedno pa nimamo možnosti v vas prikolesariti s KRšKOLESOM in kolesa oddati na postaji, ki je za to predvidena, kar je v tem času skoraj absurdno. Možno pa je iz Stražišča vzeti kolo in ga pustiti na Grencu. Z avtobusom pa imamo skoraj več problemov kot koristi. Tako vsaj izgleda na prvi pogled. Še naprej bom opominjala občino in podjetje Arriva, da smo njihova prihodnost ljudje, ki uporabljamo njihove storitve, in ne obratno.

Urška Šifrer

Štajna – dosedanje aktivnosti odvodnje ter reševanja poplavljanja

Kot je bilo že navedeno v Informatorju maja 2023, si je Svet KS kot eno izmed nalog zadal reševanje problematike poplav. Glede na to so se pričele določene aktivnosti. G. Robert Langerholc ter g. Peter Pintar sta že konec leta 2022 stopila v kontakt s predstavnikom občine g. Andrejem Kecmanom, ki je bil zadolžen za tovrstno problematiko. Dne 21. 2. 2023 je bil organiziran prvi sestanek, na katerem so bile izmenjane informacije, s strani KS pa podan tudi predlog možnih tras razbremenitve vodotoka Štajne. Ena izmed informacij g. Kecmana je bila, da je občina na podlagi 8. člena Odloka o financiranju KS v letu 2022 naročila izdelavo hidrološke – hidravlične študije potoka Štajna. Ker so na strani občine že potekale določene aktivnosti, je bila s strani KS podana zahteva, da mora biti KS pri teh aktivnostih vključena, in sicer tako, da bi bili organizirani redni obdobjni sestanki. Dogovorjeno je tudi bilo, da bomo v kratkem času dobili poziv za naslednji sestanek.

Ker do tega poziva ni prišlo, je bil konec avgusta 2023 s strani KS posredovan e-mail, v sredini septembra 2023 pa še dopis. S strani občine ni bilo nobenega odziva. Po telefonu smo kljub temu izvedeli, da je hidrološka študija v izdelavi.

Konec oktobra 2023 je bilo posredovano novo elektronsko sporočilo z zahtevo po sestanku s projektantom ter terenskim ogledom zadrževalnika Bantale.

V novembru 2023 je končno prišlo do srečanja v prostorih KS, kjer je bil s strani projektanta g. Hozjana predstavljena študija, vendar le ustno, saj papirnato obliko gospod pač ni imel s seboj. Projektant je povedal, da je v zaključku navedel, da hidrološka študija analizira visoke vode samo zaradi padavin na površinah okoli Štajne, ne upošteva pa tudi vpliva Trenče. Občino je obvestil, da je potrebno izdelati hidrološko študijo Trenče, nato pa na podlagi te korigirati hidrološko študijo Štajne,

kjer bo v analizi upoštevana tudi Trenča.

V letu 2024 smo čakali na nov sestanek. Do našega ponovnega poziva oz. zahteve v aprilu 2024 s strani občine ni bilo nobenega odziva. Sestanek je bil nato sklican šele 29. 5. 2024. Na njem so bili prisotni predstavniki Sveta KS Bitnje ter predsednik KS Žabnica g. Andrej Šifrer. Vsebina sestanka je bila izmenjava že »starih in obrabljenih« informacij. Sporočeno je bilo, da projektant g. Hozjan projekta ni izpeljal do konca, zato projekt prevzema drug projektant g. Ferjan. Srečanje z njim je bilo predvideno v naslednjih tednih.

Tokrat je dejansko hitro prišlo do naslednjega sestanka, imeli smo ga 12. 6. 2024, z udeležbo predstavnikov vseh treh krajevnih skupnosti ter projektanta g. Ferjana. Podžupanja ga. Manja Zorko, zadolžena za krajevne skupnosti, je predstavila drugi del problematike poplavljanja, in sicer zgornjega toka potoka Žabnice. MOK je za ta del naročila hidrološko – hidravlično študijo, katere rezultat sta protipoplavna ukrepa, in sicer izvedba zadrževalnikov enega na potoku Žabnica ter drugega na potoku Sorška reka. Občina je takoj pristopila k uresničevanju teh načrtov. Za realizacijo načrtov je potrebno skleniti dogovor z lastniki zemljišč, ki so večino v lasti stražiških kmetov. Dogovori trenutno še potekajo, po zadnjih informacijah dokaj neuspešno. Nadaljevali smo s projektom ureditve meteorne kanalizacije za Stražišče, ki ima vpliv na Štajno. Projektant g. Ferjan je predstavil osnutek ideje odvodnjavanja tistega dela Stražišča, ki napolnjuje vodotok Trenča. Idejna zasnova naj bi bila izdelana do jeseni 2024. Glede na to, je bilo dogovorjeno, da bo naslednji sestanek takoj po počitnicah.

Sestanek seveda ni bil sklican. Dogovorili smo se, da predsednik g. Matej Dolenc kontaktira podžupanja, ki pa mu je sporočila, da bo sestanek sklican, ko bo projekt pripravljen za usklajevanje s krajevnimi skupnostmi.

Do ponovnega, trenutno zadnjega sestanka je prišlo 12. 12. 2024. Na tem zadnjem sestanku je projektant g. Ferjan predstavil projekt Celovite obnove komunalne infrastrukture na območju Stražišča s poudarkom na reševanju primarne meteorne odvodnje. V grobem je predvideno pet ukrepov razbremenitve:

1. zadrževalnik Žabnica – »puškarna«,
2. zadrževalnik Sorška reka – »Pot v puškarno«,
3. Ožboltov zadrževalnik pri Šempeterskem gradu,
4. meteorni kanal pod škofjeloško cesto mimo cerkve in Save do Iskre, Savski otok ter izliv v Savo,
5. meteorna kanalizacija pod Šmarjetno goro – Gorenja Sava ter izliv v Savo.

Kar meteorne vode ne bo zajete, se preliva v Trenčo do zadrževalnika Bantale, od tam pa preliv v Štajno.

KS Bitnje je vzela projekt odvodnjavanje Stražišča na znanje.

Na podlagi predhodnega dogovora članov KS Bitnje je g. Pintar člane MOK in projektanta seznanil, da:

1. KS Bitnje nasprotuje kakršnemu koli prelivanju iz zadrževalnika Bantale v Štajno. Zadrževalnik Bantale je na območju KS Bitnje. Po informacijah prejšnjih članov, KS Bitnje ni bila predhodno obveščena o izgradnji zadrževalnika, kaj šele, da bi s svojimi predlogi in mnenji sodelovala v fazi projektiranja. Edina pravilna rešitev je izvedba preliwa iz zadrževalnika preko regionalne ceste Labore – Škofja Loka do območja peščenih polj, kjer bi prišlo do ponikanja, tako kot je bilo predvideno po prvotnem projektu. MOK naj posreduje informacijo, zakaj je prišlo do spremembe izvedbe s prelivom v Štajno. MOK posreduje tudi informacijo, čemu so namenjene črpalke ob zadrževalniku.

2. Projektant naj v naslednji fazi izdelave projekta odvodnjavanje Štajne upošteva enak sistem, kot je že preizkušen za odvodnjavanje cest v Bitnjah z izlivom preko regionalne ceste v Sorško polje,

ki predstavlja »neizmerno« ponikovalno polje in je tudi trajnostno ter okoljsko ustrezno, saj meteorne vode, ki bi drugače odtekale, »zajamemo« oz. preusmerimo v bazen podtalnice pod Sorškim poljem. Izvedba odvodnje Štajne se lahko izvede neodvisno od izvedbe odvodnje v Stražišču in je tudi investicijsko neprimerno nižja. G. Langerholc je že ponudil možnost izvedbe ponikovalnega polja pod njegovo njivo.

3. Z odpiranjem jaškov je ugotovljeno, da se celotna odvodnja Ješetove ceste (cesta proti Joštu) ter dela Škofjeloške ceste od Ješeta proti Bitnjam, 5 m pred zadrževalnikom Bantale, preusmeri pod cesto Bitnje – Stražišče v začetek Štajne, namesto v zadrževalnik. Glede na to, se zahteva takojšnji prekop 5 m ter preusmeritev v zadrževalnik. Ravno tako se zahteva, da MOK posreduje KS Bitnje na vpogled projektno dokumentacijo, na podlagi katere se je izvedla odvodnja Ješetove ceste ter naselja Pot v Bitnje. S to preusmeritvijo bi bila struga Štajne prazna od začetka pri zadrževalniku ter vsaj do »Čečevega« travnika.

Nato je bil sestanek predčasno zaključen, ker se je podžupanji »mudilo« in nismo dogovorili termina naslednjega sestanka, ko bo predstavljena odvodnja Štajne.

Do danes nismo dobili nobenega novega poziva za sestanek, zato je bil dne 20. 5. 2025 poslan e-mail s pozivom za takojšen sestanek. Trenutno smo zopet v fazi čakanja na termin.

Ugotavljamo, da z vsakim dnem, ko se bolj oddaljimo od zadnjih poplav, na strani občine poenjuje vnema in zainteresiranost. Nikakor ne uspemo dogovoriti rednih obdobjih sestankov ter tako povečati intenzivnost na projektu.

O nadaljnjih aktivnostih vas bomo sproti obveščali.

Peter Pintar

Ledinska imena v Bitnjah (nadaljevanje)

Ledinska imena so najmanjše geografske enote, ki jih v vsakdanjem življenju uporabljajo ljudje za lažje sporazumevanje in orientacijo v prostoru. V Bitnjah jih razvrščamo po področjih; **na tista na polju**, vzhodno od regionalne ceste Kranj - Škofja Loka, **na vasi**, **v ravnicah in gričevju za vasjo** in na tista, bolj oddaljena, **v gozdu**, na oni strani **Šajd**, ob potoku **Suha** in **poteh, ki vodijo proti Planici, Čepuljam, Javorniku in Joštu**.

Tokrat predstavljam ledinska imena **ob potoku Žabnica in med potokom Žabnica in regionalno cesto Kranj – Škofja Loka** (predvsem tista na vasi), začeni v Zgornjih Bitnjah na meji s **KS Stražišče**, do meje s **KS Žabnica** v Spodnjih Bitnjah.

Nekaj obravnavanih imen je zapisanih na zemljevidih in starih katastrih, nekaj pa ni zabeleženih, vendar so živa in jih krajani uporabljamo v vsakdanjih pogovorih.

Zapisana so narečno, tako kot jih izgovarjamo domačini. Poknjizen način zapisovanja ni primeren, ker zmanjša njihovo informativnost.

Ledinska imena na vasi, med potokom Žabnica in regionalno cesto Kranj - Šk. Loka (med mejama s KS Stražišče na severu in KS Žabnica na jugu)

Meja med urbaniziranim delom **KS Bitnje** in **KS Stražišče** se prične pri prvem bitenjskem mostu na potoku **Žabnica**, **Na gmajn Pod Brezgalco** (vseh prevoznih mostov čez potok Žabnico je v KS Bitnje 10) in konča na SV delu vasi, na koncu stražiške **Hafnarjeve poti na Bantalah**.

Nekaj časa se meja vije po strugi **Žabnice**, pri drugem mostu **Na Gmajn** pa se obrne proti vzhodu in se delno drži **Ta črne steze** (črna zato, ker je bila nekoč vedno posuta z lešem, črnimi ogorki),

bližnjice za redke pešce, ki gredo iz Stražišča proti **Brezgalci** oziroma **Gmajni**.

Ko meja doseže naseljeno območje, tega loči na severni, stražiški del **Poti v Bitnje** in na manjši, južni, bitenjski del, ki še danes nosi ledinsko ime **Na Križnarjovmo** ali pa **Pri transformatorju v Zg. Bitnjah**.

Zahodno od transformatorja (podrt aprila 2025 in moderniziran) so obsežni **Križnarjovi travniki** in pa **Ropretov travnk**. Meja med njima je obrasla struga **Žabnice**, ki jo je mularija pred desetletji zaježila in tako naredila lepo naravno kopališče, z imenom **Bevčov tnf**. V njegovi bližini je nekoč stal **Križnarjov mlin**. Starejši Bitenjčani so predelu z ruševinami in ostanki mlinске rake nadeli ime **U Mlinčk**.

Južno od naselja **Na Križnarjovmo** so velike njive in travniki, ki že stoletja nosijo ledinsko ime **Križnarjov pole**. Na njegovem južnem robu so **trgovina, vrtec** ter območje večih **prazgodovinskih gomil**. Na vzhodnem delu je **Škofjeloška cesta** in struga meteornega kanala z ledinskim imenom **Štajna**, to pa po celotni dolžini senči najlepša **mejica v Bitnjah**. Njeno košato vejevje sega globoko v Nivco, veliko naravno kadunjo, ki se ob večjem deževju napolni z meteorno vodo iz **Štajne** in s podtalnico.



Nivca z mejico ob Štajni in Slanovčov kozuc

Na zahodni strani je lepo obnovljena **Križnarjova pristava**, ena najlepših primerov kmečkega stavbarstva na Gorenjskem, nekaj stanovanjskih in poslovnih objektov ter velika deponija gradbenih odpadkov.

Na opisano območje spada še **zadrževalnik voda** iz stražiške **Trenče**, nekdanji **Mlinarjev travnk**



Vzhodni del Križnarjovga pola s prazgodovinskimi gomilami, Štajno in mejico ob Nivci

ob **Škofjeloški cesti** in pa spodnji del **Bantal** s krožiščem, ki sta v **Franciscejskem katastru** označena z ledinskim imenom **Na Formi**.

Predel **Zg. Bitenj** v okolici **cerkve Sv. Tomaža**, ledinsko imenovan **U Konc**, sem opisal v enem od prejšnjih prispevkov.

Posebno mesto med bitenjskimi ledinskimi imeni na vasi ima **Štajna**. Bolj ali manj izrazit meteorni kanal, ki poteka od zadrževalnika v Zg. Bitnjah do Sp. Bitenj in to tik za kmetijami na robu širokih travnikov, ki lepo kmečko vzdolžno poselitev ločijo od preostalega poseljenega dela vasi. Travnikom ob **Štajni** večina lastnikov pravi **Na Pant**. Na **Franciscejskem katastru** iz leta 1826 je s tem imenom označeno razlivno območje **Štajne** za kmetijo **Pr Ribot** v Zg. Bitnjah. V njem danes stojita dva stanovanjska objekta (dvojčka). Nekdanji lastniki travnika so bili **Vrbanovi** (kmetije ni več), domačini vemo, da je to Vrbanov Pant.



Štajna je zalila Vrbanov pant in pot Po Vrbanovmo (avgust 2023)

Naslednje večje območje s svojim ledinskim imenom, južno od zgoščene poselitve v Zg. Bitnjah, z ledinskim imenom **U Konc**, je velik **Kalanov travnk**, nedaleč od **Trgovine Janja**. Leži med dvema mostovoma, približno na sredini vasi. Ker je ujet med meandre potoka Žabnice na zahodu ter cestne zavoje na vzhodu, ima lepo srčasto obliko.



Kalanov travnk v obliki srca, približno na sredini dolge vasi

Bitnje je skupaj s sosednjo Žabnico znano po vzdolžni **kolonizacijski poselitvi**. Med večino stanovanjskih hiš in gospodarskimi poslopji še danes vodi pot, ki ima ledinsko ime **Pot po vas (Po vas)**. Uporabljajo jo predvsem pešci, vozila pa vse manj, ker vožnja čez dvorišča ni varna, še manj pa sprejemljiva za lastnike. Njeno funkcijo so prevzele druge poti po vasi in regionalna cesta. **Kranj - Šk. Loka**. Iz te pa danes v poseljeni del vasi na zahodu vodi **8 vpadnic**, vse pa imajo svoje ledinsko ime.

Prva, najbolj frekventna in tudi najširša je v Zg. Bitnjah, ledinsko imenovana **Bajžlnova ulca (tudi Mimo samopostrežne)**. Začne se pri avtobusni postaji **Pr Demšarju**, v neposredni bližini krožišča, in nas vodi mimo prazgodovinskih gomil, vrtca, trgovine in cerkve **Sv. Tomaža** do jedra Zg. Bitenj naprej preko Sr. Bitenj do hiš v Sp. Bitnjah.

Druga vpadnica je **Od Mamovca**, kmetije ob Škofjeloški cesti, mimo **Vrbanovga panta**, do predela ob cerkvi (**U Konc**), ledinsko ji rečemo **Po Vrbanovmo**. Po njej večina Bitenjsčanov pristopa na cesto do pokopališča.

Tretja je nasproti gasilskega doma, z ledinskim imenom **Za Strahincam (tudi Po Zidančarjovmo)**. Pot ni frekventna, ker prečka dvorišče gostilne **Strahinc** in vodi do mostu čez Žabnico na koncu omenjenega **Kalanovga travnka**.

Četrta je malce južneje od **Gostilne Strahinc**. Ledinsko ji pravimo **Po Boštkovmo**, ker regionalno prav tako povezuje z mostom na južnem delu omenjenega **Kalanovga travnka**. Pretežni del poteka ob **Boškovi** posesti.

Peta je ena od treh vpadnic za lažji dostop v Sr. Bitnje. Nasproti Kapelce **Oražmoga Miha**, ki stoji ob Škofjeloški cesti, zavije proti gozdu v Sr. Bitnjah (ledinsko, proti **Brezjam**). Ker poteka delno čez in ob posesti **Bendetovih**, ji ledinsko rečemo **Po Bendetovmo**.



Pot po Bendetovmo s kapelico Oražmoga Miha

Šesta je vpadnica **Po Kovačovmo**. V vas zavije nasproti domačije Kovačovič, druge kmetije v Bitnjah, ki stoji na drugi strani regionalne ceste in se pri mostu čez Žabnico, poleg nekdanjega bifeja **Pr Zor**, poveže z glavno vaško potjo med Zg. in Sp. Bitnjami.

Sedma pa je zelo obremenjena vpadnica za vstop v centralni del Sr. Bitenj. Krajanji jo poznajo kot pot od Bambiča **Po Jakcovmo** mimo transformatorja v Sr. Bitnjah. Njenemu levemu odcepu pri transformatorju so okoličani nekoč nadeli ime **Ankerstštrase**, ker so po njej dostopali do nekdanje **Ankrstove trgovine** v Sr. Bitnjah (kasneje se je imenovala tudi **Pr Marici**) in naprej do glavne vaške poti.

Od stika z njo (**Pr Kimpež**) in do **Frčkove domačije**, nekoliko južneje proti Sp. Bitnjam, je krajši cestni odsek nekoč dobil ime **U Gas**, prebivalci ob njej pa **Gasari (tudi Gesari)**.



Srednje Bitnje, U Gas, levo Frčkova domačija

Osma vpadnica pa je v Spodnjih Bitnjah nasproti avtobusne postaje. Starejši domačini so pot ledinsko imenovali po nekdanji bližnji kmetiji **Gojzlnova pot (tudi Po Bolčovmo mimo Lukca)**. Po njej se z južne strani vstopa v Bitnje, predvsem pa je to najkrajša pot iz Škofjeloške ceste do bitenjskega nogometnega igrišča, ki je skupaj z otroškim igriščem dobilo ledinsko ime **Na Igriš**.

V Spodnjih Bitnjah, južno od Igriša in zahodno od kmetij ob regionalni cesti, so največje travne površine v krajevni skupnosti, ki so plod skupnega delovanja narave in lastnikov. V stoletjih so obsežno in zamočvirjeno območje izboljšali, mu dali uporabno vrednost, pri tem pa niso pozabili na male gozdiče, mejice in osamela drevesa, ki območju dajejo privlačen videz bitenjske kulturne krajine. Celotno območje travnikov se po zapisu na Franciscejskem katastru ledinsko imenuje **Može** (za nekatere domačine pa so **Može** zgolj zamočvirjen svet na desnem bregu nove struge potoka **Žabnice**, travnikom pa pravijo **Na Travnkh**). Na zahodu mejijo na **Žabnico**, na severu pa na cesto proti **Mlinarju**. Med malimi gozdiči izstopajo **Ržancove Ošce**, v katerih so nekoč otroci preživel marsikatero uro v igri brez mobilotov.



Može v Sp. Bitnjah in Ržancove ošce (Na Travnkh)

O ledinskih imenih je malo zapisanega. V pomoč so mi bili pogovori z domačini, stari katastri in pa zapisi o zgodovini Loškega gospostva. Namen tega pisanja je tudi v odzivanju bralcev nanj, zato bom hvaležen, če me kontaktirajo vsi tisti, ki imajo v zvezi z zapisanim kakšno pripombo oziroma predlog za dopolnitev. Vse bom upošteval v novi zbirki zapisov, ki naj bi izšli do konca letošnjega leta.

Janko Proj

2. KR IGRE

Na letošnjih 2. KR IGRAH v Besnici smo ekipo KS Bitnje sestavljali štirje člani Sveta KS Bitnje Matej in Irena Dolenc, Tomaž in Barbara Ogris ter Neža Dolenc in Mark Ivanov. Po uvodnih nagovorih gostitelja predsednika KS Besnica Klemena Bavdka, župana Matjaža Rakovca in pobudnice dogodka podžupanje Manje Zorko je za ogrevanje tekmovalcev poskrbela Vesna Fabjan. Sledilo je pet izzivov, v katerih se je preizkusilo 11 ekip.



Ekipo KS Bitnje

Borbeni duh, želja po zmagi in trud tekmovalcev, navijanje, aplavzi, vse je bilo prisotno, ko smo podoživljali igre brez meja. Preizkušnje so bile take, da se nanje res ni bilo mogoče pripraviti, niti jih ne vadimo v vsakdanjem življenju. Iznajdljivost, spretnost, usklajenost ekipe in tudi sreča, vse to je odločalo pri uspehu.

Skupinsko smo smučali po slalmski progi; ker pa je bil poligon že pripravljen, smo še lojtro nosili po tej isti progi. Včasih so bile smuči predolge in korak neusklajen, včasih je zadnji tekmovalec pri nošenju lojtre komaj dohajal ostale. Uporabljali smo maksi fračo, vadili za sprejem med gasilce s črpanjem vode in ciljanjem curka vode v odprtino. Zadnja naloga pa je bila verjetno najtežja, preprosto bi rekla, da smo bili kot nekakšni želvaki, neokretni in počasni, in v smešni pozi smo morali prehoditi določeno razdaljo naprej in nazaj. Mogoče to igro uporabimo tudi na našem Direndaju, kjer bomo tudi letos pripravili igre, v katerih bodo lahko sodelovale vse generacije.



Start slaloma v Besnici

Ne bomo se hvalili, saj nismo bili med prvimi, zadnji pa tudi ne, a prav vsi smo bili dobro razpoloženi, ne glede na končni seštevček točk, saj je bilo najpomembnejše druženje in tudi zabava ob samem tekmovanju. Prihodnje leto tudi ne bomo manjkali! Gostitelj 3. KR IGER bo KS Podblica, vas vabimo že danes, da pridete navijati in se podružiti.

Irena Dolenc

Fotografiji Primož Pičulin

Štorklje v Bitnjah

Sredi aprila me je poklicala Zvonka Dolžan. Pri njenem sosedu Andreju Šifrerju je na drogu električne napeljave par štorkelj pričel graditi gnezdo. Gre za prvo gnezdo štorkelj na območju Bitenj.

Takoj sem se zavihtel na kolo in trenutek kasneje navdušeno opazoval mogočni ptici v gnezdu. Ob obisku gnezdišča so me presenetili nered na sicer urejeni trati in ptičji iztrebki v okolici droga. Pomislil sem, da si tega verjetno ne želiš imeti doma. Začudil me je odziv sosedov, ki sta oba v en glas trdila, da ju gnezdo ne moti in da je lepo opazovati štorklje pri delu. Ker je drog na vrhu ozek, je material za gnezdo, ki je nastajalo, ves čas padal na tla.

Napisal sem elektronski pošti na Mestno občino Kranj in Elektru Gorenjska. Želeli smo si, da bi na vrh droga, še preden gnezdo nastane, namestili gnezdilno ploščad. Obvestili so nas, da drog, na katerem nastaja gnezdo, ni primeren za trajno lokacijo gnezdišča. Predlagali so premestitev gnezda na nov drog z namensko ploščadjo.

V vmesnem času je deževje v aprilu poskrbelo, da je gnezdo nemoteno nastajalo. Tudi pogovori z lastniki o nadomestni lokaciji so vzeli nekaj časa. Štorklja v gnezdu je pričela valiti jajca. Sprejeli smo dejstvo, da bo to gnezdo moralo zdržati do konca letošnje sezone.

Gnezdišče štorkelj je v mesecu aprilu obiskala tudi POP TV. Z Andrejem so posneli prikupno reportažo

o novih prebivalcih Bitenj. »Pravijo, da štorklje pridejo tja, kjer so dobri ljudje. In zato sem jaz ponosen in si ne želim, da bi jih predstavili,« je dejal glasbenik.

Dobili smo vtis, da štorkelj naši obiski ne motijo, ker se ves čas, ko ju opazujemo, nemoteno ukvarjata s svojimi opravki. Šklepetanje kljuna naznani prihod partnerja, ki v kljunu nosi mah in travo za mehkejšo dno gnezda. Čudovito je gledati prilet ptice z razponom kril skoraj dva metra in natančen pristanek sredi gnezda. Skrbi pa nas dejstvo, da je gnezdo, ki sta ga zgradili, nagnjeno in morda preveliko za drog. Upamo, da se naravne sile ne zarotijo proti mlademu paru ter da gnezdo zdrži do jeseni, ko se štorklje odpravijo na pot v Afriko.

Bela štorklja predstavlja znanilca sreče v kraju, kjer gnezdi, še posebej pri tisti hiši. Razširjeno je tudi izročilo, da štorklja prinaša otroke.

Naslednjo pomlad, ko se bo par vrnil, ju bo na travniku, ki je oddaljen približno 100 m od trenutne lokacije, čakal nov drog s ploščadjo za gnezdo.

»Andrej, naj ti štorklje na dvorišču ob rojstnem dnevu prinesejo srečo. Želim, da ti zdravje služi, za vnuke pa štorkelj ne rabiš.«

Hvala Andrej, Zvonka in Edo, da ste sprejeli včasih malo moteče sosede. Hvala Rajku Rozmanu, da je ponudil svoj travnik za nadomestno lokacijo gnezda. Hvala Elektru Gorenjska, ki nam bo pomagal postaviti nov gnezdilni drog in hvala Niku Šušteršiču, ki bo pomagal pri izkopu in postavitvi droga.

Matej Dolenc



Nepozabni trenutki v Vrtcu Biba – preplet kulture, gibanja, prometne varnosti in srčnih doživetij

V našem vrtcu se trudimo, da vsak dan otrokom ponudimo bogato paleto dejavnosti, ki ne le razveseljujejo, ampak tudi spodbujajo njihov celostni razvoj ter širijo obzorja. Zadnji meseci so bili pri nas še posebej živahni, polni veselja, raziskovanja in nepozabnih doživetij.

V januarju so se naši predšolski otroci pogumno podali na led in se udeležili drsalnega tečaja v Ledeni dvorani Kranj. Pod budnim očesom strokovnih vaditeljev in s spodbudo vzgojiteljic so otroci premagovali začetne izzive, se naučili osnovnih veščin drsanja ter sčasoma že samozavestno drseli po ledeni ploskvi. Ob učenju drsanja so razvijali motorične spretnosti, ravnotežje, hkrati pa so na ledu razvijali tudi pogum, vztrajnost in medsebojno pomoč, ki je med otroki vedno posebej dragocena. Poleg učenja novih veščin je tečaj otrokom prinesel tudi veliko veselja in neprecenljivega občutka ponosa ob vsakem doseženem napredku.



na preprost in igriv način približala pomembne življenjske vrednote. Ob spremljanju predstave so otroci razvijali domišljijo in doživljali gledališko

Februar nas je razveselil s kulturnim doživetjem; ogledali smo si gledališko predstavo »Zgodba o snežaku s srcem«, ki jo je pripravila gledališka skupina Teater za vse. Topla zgodba o prijateljstvu in srčnosti je otroke pritegnila, jih nasmejala ter jim

umetnost v pravem pomenu besede. Predstava je v njih spodbudila tudi razmišljanje o pomembnosti prijaznosti in srčnosti v vsakdanjem življenju.

V okviru kulturnega tedna nas je na prav posebno potovanje popeljala naša vzgojiteljica Oxana, ki nam je predstavila bogato kulturo Rusije. Otroci so spoznavali ruske običaje, barvito tradicionalno nošo, tradicionalno glasbo, pravlјice in tradicionalne piškote, ki jih je Oxana prinesla v vrtec. V ruskem jeziku nam je predstavila pravlјico Trije medvedi in nas seznanila z rusko pesmico. Pripravila nam je čajanko s pravimi ruskimi piškoti in pravim ruskim sadnim čajem. To doživetje je bilo dragocena priložnost za širjenje obzorij in spodbujanje spoštovanja do različnih kultur.



Predšolski otroci so se skupaj z vzgojiteljicami v mesecu kulture odpravili na avtobusni izlet do Mestne knjižnice Kranj, kjer so spoznavali svet knjig in pomen branja. Otroci so uživali v ogledu različnih knjig ter spoznavanju knjižničnega sistema, ob tem pa so se naučili, kako pomembno je imeti dostop do knjig in kulture.



V veselem pustnem času je v našem vrtcu zavladalo pravo razpoloženje za rajanje! Pisane maske, otroški smeh in zvoki harmonike so napolnili naše prostore. Obiskal nas je harmonikaš,

ki je s poskočnimi vižami popestril pustno dogajanje. Otroci so ponosno razkazovali svoje kostume, se prepustili plesu, uživali v norčavosti, nato pa še, kot se spodobi in veleva stari običaj, s sprehodom po okolici vrtca pregnali zimsko sivino.



Ponosni smo tudi na uspeh, ki smo ga vzgojiteljice dosegle na festivalu Altarmed, kjer smo z našim projektom »Babičine dobrote« osvojile zlato priznanje. Otroci so pod vodstvom vzgojiteljic raziskovali recepte naših babic za jabolčne jedi ter pripravili okusne in srčne dobrote, ki so navdušile ocenjevalce. S tem projektom smo povezali preteklost s sedanjostjo in otrokom približali pomen ohranjanja kulinarčne dediščine.



V februarju in marcu smo v vrtcu izvajali pomembne preventivne zdravstveno-vzgojne aktivnosti, katerih cilj je bil ozaveščanje otrok o pomenu zdravega načina življenja. Predšolski otroci so spoznavali pomembnost zdrave prehrane, pravilne

higijene in skrbi za svoje telo. Otroci so skozi igre, zgodbe in dejavnosti odkrivali, kako lahko živimo zdravo in se tako počutimo močne, energične in zdrave. Kasneje pa smo se posvetili še zobni preventivi, kjer so otroci spoznavali pomen ustne higijene in pravilne skrbi za zobe. Z igrami, zgodbami in praktičnimi dejavnostmi so otroci razumeli, zakaj je redno umivanje zob ključno za preprečevanje zobnih težav in kako lahko z zdravimi navadami poskrbimo za svoje zobe že od malih nog.



Ob svetovnem dnevu Downovega sindroma smo v vrtec povabili babice in dedke. Otroci so s pomočjo vzgojiteljic pripravili prisrčen program z recitacijami, pesmicami in plesnimi točkami. Prav vsi otroci so si za to priložnost nadel pisane in raz-

lične nogavičke, ki so mednarodni simbol raznolikosti in sprejemanja drugačnosti. Na obrazih starih staršev se je zrcalil topel nasmech, ganjeni pogledi, ponos in veselje, ko so spremljali nastop svojih vnukov. Po nastopu smo skupaj z babicami in dedki odšli na simboličen pohod z modrimi baloni, s katerimi smo širili sporočilo o sprejemanju in spoštovanju oseb z Downovim sindromom. Otroci so s ponosom nosili balone ter s tem širili sporočilo o sprejemanju in vključevanju vseh ljudi v našo skupnost. Takšna dejanja ne le ozaveščajo, temveč tudi že v zgodnjem otroštvu spodbujajo sočutje in razumevanje za drugačnost. Bilo je toplo, srčno in povezovalno doživetje, ki je obogatilo tako otroke kot tudi odrasle udeležence. Ta dogodek je bil tudi priložnost za utrjevanje vezi med generacijami ter za prikaz, kako pomembno vlogo imajo stari starši v življenju otrok.



V mesecu aprilu smo obeležili dva pomembna okoljska dneva: dan Zemlje (22. april) in slovenski dan brez zavržene hrane (24. april) ter tako okrepili zavedanje otrok o pomenu varovanja okolja in odgovornega ravnanja s hrano. Ob dnevu Zemlje smo z otroki simbolično »tekli za Zemljo« po vrtčevskem igrišču ter se pogovarjali o tem, kako lahko z gibanjem, skrbjo za naravo in sodelovanjem prispevamo k bolj zdravemu planetu. Le nekaj dni zatem smo ob slovenskem dnevu brez zavržene hrane pripravili skupno druženje vseh skupin. Otroci so si ogledali predstavo z izvirno lutko Hranozaver, ki rešuje planet pred zavrženo hrano, ter ob njej razmišljali o zmanjševanju živilskih odpadkov in spoštljivem odnosu do hrane. Otroci so skupaj z lutko pripravili sveže stisnjen pomarančni sok in postregli bananin kruh, ki so ga sami spekli iz prezrelih banan. S povezovanjem gibanja, igre, ustvarjalnosti in sodelovanja smo pri otrocih krepili ekološko zavest ter jih spodbudili k razmišljanju in ravnanju za boljšo prihodnost našega planeta.

Poleg vseh teh doživetij smo v vrtcu dejavni tudi v okviru projekta Pasavček, kjer otroci na zabaven in poučen način spoznavajo pomen varnosti v prometu. Skupaj smo raziskovali prometne poti v okolici vrtca, spoznavali pomen prometnih znakov, varnih prehodov za pešce ter pravilnega ravnanja v prometu. Velik poudarek smo namenili tudi pravilni uporabi varnostnega pasu v avtomobilu. Otroci so opazovali, kako pomembno je, da smo v vozilu vedno pravilno pripeti, ter se naučili, kako s pravilnim ravnanjem skrbimo za svojo varnost in varnost drugih. S pomočjo igre in različnih didaktičnih pripomočkov so otroci pridobili dragoceno znanje, ki jim bo koristilo tudi kasneje v življenju.

Za nami so meseci, polni raznolikih dogodivščin, ki so otrokom prinesle nove izkušnje, veselje in nešteto priložnosti za raziskovanje sveta okoli sebe.

Veselimo se prihajajočih dni, ki nam bodo zagotovo prinesli še več priložnosti za druženje, učenje in ustvarjanje lepih, veselih in poučnih in nepozabnih spominov in doživetij!

Strokovne delavke vrtca Biba



Prostovoljno gasilsko društvo Bitnje



Tradicionalno Kresovanje v Bitnjah navdušilo z obiskom in energijo

V Prostovoljno gasilsko društvo Bitnje je že četrto leto zapored 30. aprila pripravilo Veliko kresovanje na travniku v Bitnjah, ki je tudi letos pritegnilo množico obiskovalcev vseh generacij. Lahko z veseljem rečemo, da je dogodek postal že lepa in živa tradicija kraja.

Prireditve se je začela z otroškim programom, v katerem je najmlajše in mlade po srcu razveselila igriva Pika Nogavička. Otroci so jo pričakali z velikim navdušenjem in nasmehi do ušes, kar je pričaralo zares čaroben uvod v večer.

Slavnostni govornik na dogodku je bil tudi letos župan Mestne občine Kranj, gospod Matjaž Rakovec, ki je v svojem nagovoru poudaril pomen tovrstnih skupnostnih dogodkov za povezovanje krajanov. Skupaj z njim so se dogodka udeležili še podžupanja gospa Manja Zorko, direktor Zavoda za turizem in kulturo Kranj gospod Klemen Malovrh ter predsednik Krajevne skupnosti Bitnje gospod Matej Dolenc.

Vrhunec večera je bil, kot vedno, prižig velikega kresa, ki so ga prisotni pričakali z nestrpnostjo in navdušenjem. Ogenj je simbolično povezal vse zbrane in osvetlil kresno noč v pravem pomenu besede.

Za odlično glasbeno vzdušje je poskrbela skupina Zvita Feltna, ki je s svojimi plesnimi hiti napolnila plesišče in v vseh prebudila veselje ter ritem.

Energija med udeleženci je bila izjemna, kar nas gasilce kot organizatorje navdaja s ponosom in hvaležnostjo.

Iskrena zahvala vsem obiskovalcem, Zavodu za turizem in kulturo Kranj kot soorganizatorju, sponzorjem ter vsem prostovoljcem, ki ste pomagali pri izvedbi dogodka. Skupaj smo ponovno dokazali, da je Bitnje kraj povezanih ljudi in dobrega srca.

Vaši gasilci in gasilke PGD Bitnje



Pripravnice PGD Bitnje osvojile odlično 2. mesto!

Gasilke pripravnice PGD Bitnje: Teja Langerholc, Gaja Barle Nemeček in Naja Kustelj so pod mentorstvom Pije Trkaj dosegle 2. mesto na orientacijskem tekmovanju, ki je potekalo 12. aprila 2025.

Tekmovanje je preizkušalo širok nabor znanj in veščin, ki jih gasilska mladina pridobiva skozi leta usposabljanja. Naše pripravnice so se izkazale v:

- polaganju napadalnega cevovoda,
- štafetni navezavi orodja,
- praktičnih vajah iz orientacije,
- poznavanju topografskih znakov,
- hitrostnem zvijanju cevi in
- uporabi radijskih zvez.

Poleg tehničnih znanj so dekleta pokazala tudi odlično fizično pripravljenost in ekipni duh, kar je ključno pri gasilskih nalogah.

Z osvojenim 2. mestom so si priborile pravico do nastopa na regijskem tekmovanju, ki bo potekalo v soboto, 31. maja 2025, na območju Gasilske zveze Bled - Bohinj.

Čestitke dekletom in mentorici za odličen rezultat ter veliko uspeha na prihajajočem tekmovanju!



Urška Habjan



Društvo upokojencev Bitnje Stražišče

Zimski čas za upokojence ni najbolj primeren za izlete in pohode, se pa pripravijo različna družabna srečanja. Organizator teh srečanj je Marija Bogataj, podpredsednica društva.

11. novembra smo pripravili martinovanje v Studencu pri Sevnici. Udeležilo se ga je 100 naših članov. Najprej so si ogledali veliko povorko, ki jo je pripravilo domače društvo pridelovalcev vin, v kateri je sodelovalo več kot 30 različnih vozov z različnimi motivi s poudarki na vinu. Sledil je krst vina, ki je nastalo iz mošta. Vsi udeleženci so poizkusili novo vino in se zabavali ob dobri glasbi.

21. decembra smo pripravili prednovoletno srečanje v Šmartinskem domu, ki se ga je udeležilo 107 članov. Uživali smo ob dobri hrani in pijači ter dobri glasbi. Ob tej priliki smo posebno pozornost namenili našim organizatorjem prireditev, katere smo simbolično obdarili. Vsi se zavedamo pomena njihovega dela.

Velikokrat slišimo besede: imeli smo se zelo dobro, za vsem tem pa stojijo naši organizatorji, ki poskrbijo za splošno zadovoljstvo. Seveda so nas obiskali tudi Dedek Mraz ter kranjski koledniki. (na sliki)



prednovoletno srečanje

Prvega marca smo v Šmartinskem domu pripravili pustovanje. Udeležilo se ga je 90 članov, mnogi tudi v maskah. Vsi smo se zabavali ob dobri glasbi, maske so se predstavile in najboljše smo nagradili.



maske na pustovanju

10. marca je v dvorani Šmartinskega doma potekal občni zbor, katerega se je udeležilo 146 članov. Analizirali smo delo v preteklem letu ter sprejeli program za letošnje leto. Navzoči so izrazili zadovoljstvo nad opravljenim delom, saj je naše društvo med najbolj aktivnimi na Gorenjskem.

Od 20 do 23 marca je potekalo prvo letošnje letovanje v hotelu Delfin v Izoli. Udeležilo se ga je 53 članov, udeležba bi bila večja, vendar smo imeli le toliko razpoložljivih kapacitet. Organizatorica naših letovanj je Tanja Cmrečnjak. Razvajali smo se v hotelskih bazenih, ob večerih pa ob živi glasbi.

V mesecu aprilu so se pričele različne aktivnosti: turistični izleti, kratki izleti, planinski pohodi, športne dejavnosti in drugo. Športne aktivnosti potekajo v bowlingu, pikadu, prstometu, balinanju in kolesarstvu. Športne aktivnosti vodi Damjan Jerše, kolesarsko dejavnost pa Marija Rozman.

V mesecu marcu so se pričeli planinski pohodi, ki jih vodi Kristina Jelič. Prvi letošnji pohod je bil organiziran 4. marca in je potekal po Kosovelovi poti. Za pohod je bilo veliko zanimanje, zato smo ga 11. marca še

enkrat ponovili, skupno se ga je udeležilo 90 članov.

V soboto, 29. marca, je bil organiziran spominski pohod na Planico. Kratke izlete in pohode vodi Nada Begovič. 22. aprila je potekal kratki pohod po poteh treh zvonov, ki se ga je udeležilo preko 30 članov.

V torek, 1. aprila, je bil organiziran planinski pohod na Sveto trojico.

V soboto, 14. aprila, je potekalo tekmovanje gorenjskih društev upokojencev v bowlingu v Lescach. Udeležili sta se ga moška in ženska ekipa, skupno so dosegli 3. mesto.

Organiziran je bil izlet v Oglej, Gradež in Trst v Italiji, ki se ga je 17. aprila udeležilo preko 100 udeležencev. Organizatorica turističnih izletov je Zlata Derlink. Peljali smo se po primorski avtocesti in na Fernetičih prečkali mejo. Pot nas je vodila naprej proti Marijinemu svetišču na Vejni. Nato smo pot nadaljevali naprej do Ogleja (Aquileia), nekdanjega sedeža oglejskih patriarhov. Sprehodili smo se do lepo ohranjene Poponove bazilike, ki smo si jo ogledali od zunaj. Pot smo nadaljevali do Gradeža, ki je znan kot otok sonca in v katerem se prepletata zgodovina in sodobnost. Med drugim smo si ogledali tudi znamenito Baziliko sv. Eufemije. Sledila je vožnja do Trsta ter krožni ogled pomembnih znamenitosti, za konec še kratek sprehod po Trgu Unità. Po ogledu je sledila vožnja na slovensko stran na zasluženo kosilo in v večernih urah pot domov.

Tudi v prihodnjih mesecih bo potekal pester program, predvsem turistični izleti, planinski pohodi, kolesarski izleti, kratki izleti, kopalni izleti v Paradiso Dobova in Izolo.

Vsi člani društva so vabljeni na prireditve, vabimo pa tudi druge, da se včlanijo v naše društvo.

*Jože Derlink, predsednik DU
Fotografije Jože Derlink*

Branje papirnatih ali e-knjig

Spominjam se, ko sem pred leti obiskovala svetovne knjižne sejme. Ko so bile e-knjige še v povojih, so bili knjigotržci prepričani, da bo v prihodnosti e-knjiga prevladala in da se bo papirnatim knjigam čas iztekel. Navdušenje nad e-knjigami je bilo izredno veliko in pričakovalo se je, da se bo napoved uresničila, a se k sreči ni.

Minilo je že nekaj časa, odkar so se na tržišču pojavile e-knjige, pa vendar je papirnata knjiga nekaj popolnoma drugačnega kot knjiga na bralniku, telefonu ali tablici.

Branje pravih knjig iz papirja ima svoje posebne čare in vplive na nas.

Branje knjig iz papirja omogoča bolj naravno branje, ki ne obremenjuje oči tako kot branje z digitalnih naprav. Papirne knjige nam omogočajo, da se osredotočimo na besedilo brez motečih dejavnikov, kot so utripanje zaslona ali bleščanje.

Fizično obračanje strani in občutek papirja pod prsti dodajata k tipalni izkušnji branja. To lahko pripomore k boljšemu doživetju in razumevanju besedila, saj se bolj povežemo z materialom.

Branje knjig iz papirja pogosto spodbuja boljšo koncentracijo in osredotočenost. Brez motečih obvestil ali možnosti odpiranja drugih aplikacij se lahko bolj potopimo v zgodbo in bolje razumemo besedilo.

Mnogi ljudje najdejo sprostitev v občutku knjige v rokah in vonju papirja. To fizično doživetje lahko pripomore k občutku udobja in sprostitve med branjem.

Raziskave so pokazale, da je branje iz papirja povezano z boljšim razumevanjem in pomnjenjem prebranega besedila v primerjavi z branjem na digitalnih napravah. Fizično obračanje strani in prostorski občutek besedila lahko pomagata pri procesiranju in shranjevanju informacij v možganih.

Vsekakor imajo tudi e-knjige svoje prednosti. Ko gremo na potovanje in ne moremo brez svojih knjig, si jih preprosto naložimo na bralnik in imamo s seboj le tanko napravo, ki bo zadostila našim potrebam po branju. Vendar pa branje knjig iz papirja prinaša številne prednosti, ki jih digitalne naprave ne morejo popolnoma nadomestiti. To je prava izbira za vse, ki cenijo tradicionalno izkušnjo branja in želijo uživati v vseh čarih knjižnega sveta.



Mateja Arhar, mentorica bralnega krožka

Praslovan z bralkami Bralnega krožka Sorško polje



Bralke bralnega krožka Sorško polje zaključujemo 20. sezono skupnega branja. Povezale so nas in nas še vedno povezujejo knjige, stkale smo prijateljstva. Dobivamo se enkrat na mesec, da se pomenimo o knjigah. Ko so v kinu vrteli film Take majhne stvari,

posnet po knjigi z istim naslovom, ki smo jo prebrali, smo si šle skupaj ogledat film.

Ogledale pa smo si tudi dokumentarec *Praslova* smo si ogledale v Kinu Sora v Škofji Loki; bila je dobrodelna, saj je šel ves izkupiček za Matica, dečka iz Škofje Loke, ki potrebuje izredno drago zdravilo za svojo bolezen. Tako smo tudi bralke prispevale delček za uresničitev njegovih sanj.

Nekaj besed o dokumentarcu

Zorana Predina prikazuje kot upornika, borca za pravice, postpunkerja, šansonjerja, ne nazadnje pisatelja. Predstavlja ikono jugoslovanskega novega vala. Z glasbo se je začel ukvarjati v rani mladosti v delavskem Mariboru, slavo pa dosegel s skupino Lačni Franz. Kasneje se je preizkusil v solo kariери, ki je utrdila njegov ikonični status. Predinove uspešnice so odsevale tako družbene spremembe tistega časa kot tudi njegove osebne prelomnice. Skozi film nas vodijo velikani jugoslovanske glasbene, literarne, filmske in športne scene, kot so Đorđe Balašević, Branko Đurić, Miljenko Jergović, Sašo Hribar, Gabi Novak, Jure Franko, Magnifico, Elvis J. Kurtović, Karpo Godina, Boris Cavazza, Peter Lovšin, Vlado Kreslin in mnogi drugi.

Le kdo še ni slišal Zoranove pesmi Naj ti poljub nariše ustnice? Režiser dokumentarca Sarajevčan Slobodan Maksimović je to njegovo pesem prvič slišal pred osemindvajsetimi leti, a je ni prav dobro razumel, vendar je začutil njeno melodičnost in brutalni ritem. Potem pa sta se z Zoranom dobila na kavi in se domenila, da naredita dokumentarec z naslovom *Praslovan*. Snemali so ga pet let, pregledovali arhivsko gradivo, poslušali vseh petinštirideset albumov. Po sedmih mesecih v montaži in iskanju zgodbe, ki bi najbolje predstavila Zorana Predina in njegovo ustvarjalnost, je pred nami končno *Praslovan*, film o neverjetnem kantavtorju, pisatelju, družinskemu človeku z vsemi pomanjkljivostmi in vrednotami.

Zoran Predin pravi: »Film mi je nastavil ogledalo, v katerem sem odkril nekaj svojih, meni do zdaj

neznanih stopinj, ki sem jih v petinštiridesetih letih pustil v času in v ljudeh, s katerimi sem jih preživel.«

Čeprav film traja skoraj dve uri, kar je za glasbeni dokumentarec nevarno dolgo, na nobeni točki ne postane dolgočasen. Vešče namreč prepleta govornike s posnetki iz Predinove kariere, presenetljivo iskrene intervjuje s Predinom samim in člani njegovih družin ter igranimi vložki tujih turistov na turi po njegovem življenju. Ti sprva delujejo nekoliko vsiljeno. Na koncu povežejo zgodbo o Zoranu Predinu kot največjem mogočem približku glasbenega zvezdnika v slovenskem in jugoslovanskem prostoru do Zorana Predina kot človeka. Največji dosežek filma je, da uspe kritično prikazati izredno bogato kariero glasbenika, ki je vedno znova iskal nov izraz in se včasih bolj, včasih manj uspešno skušal tudi prilagajati okusu svojega občinstva.

Zoran Predin je tudi plodovit pisatelj, saj je doslej izdal nekaj zanimivih knjig. Med njimi so zbirke poezij, kot sta *Praslovan* in *Poljub*, ki riše ustnice, ter dokumentarna besedila in proza za odrasle, med njimi: *Mongolske pege*, *Brezmadežna*, *Druga žena v haremu*.

Mateja Arhar, mentorica bralnega krožka

Bralni krožek

Bralna sezona 2024/2025 se je v torek, 13. maja, zaključila s predstavitvijo filma iz serije Planet Zemlja III. Ogledale smo si prvo epizodo, ki predstavlja obale širom po svetu. Avtor teh oddaj je David Attenborough.

200 let nazaj je Charles Darwin razvil prelomne ideje o evoluciji. Od takrat smo raziskali skoraj vsak del našega planeta in videli naravo v svoji osupljivi raznolikosti. Toda še veliko moramo odkriti, saj nas narava kar naprej preseneča.

- Obala na Tasmaniji

Valovi prečkajo več kot 1000 milj odprtega oceana in s seboj prinesejo ogromno moč, s katero treščijo na obalo. Valovi so visoki več metrov, voda pa je čista in smaragdno modre barve.

- Južnoafriški polotok

Na tisoče tjulnjeve se spopada z valovi in nevarnostmi. Na kopnem so zelo nerodni, v morju pa pravi virtuoz, hitri in okretni. Priča smo sobivanju tjulnjeve in morskih psov, sreča pa je včasih na eni, včasih pa na drugi strani.

- Arktika v poletnem času

Ogromne mase stopljenega ledu se stekajo v morje in ga bogatijo s hranili, ki privabljajo najrazličnejša bitja. Iz globin se dvigneta morski angel in morski metulj, oba sta slepa, in ko se bosta najedla, se spet vrneta v globine.

- Namibija

Puščavski levi imajo ogromna ozemlja, vendar zelo malo hrane. V času selitve ptic, pa si lahko obilno postrežejo, vendar le ponoči, ko jih ptice ne vidijo.

- Argentina

Zaliv, v katerem je nizka in topla voda za kite, kjer mame skotijo svoje mladiče in v to svetišče se vračajo že več kot 40 let. Zaradi valov, ki se lomijo na obali, so varni pred plenilci, saj preglasijo njihovo oglašanje.

- Kanadska zahodna obala

Je bogata s hranili, ki jih prinesejo reke. Tam domuje plavajoča kača, ki se hrani v morju, ker pa je mrzlokrvna, ne sme predolgo ostati v mrzli vodi in mora hitro na sonce.

- Radža Apat v Indoneziji

Je habitat, kjer rastejo mangrove in ustvarjajo najboljše pogoje za korale in ostale prebivalce morja. V njem živijo ribe, ki so se naučile loviti plen visoko v vejah, tako, da jih z vodnim curkom sestrelijo v vodo.

- Mehiški Yucatan

V plitvi vodi zelo slane vode ni veliko življenja, toda karibski flamingi se vsako leto zberejo in gnezdiijo na tej obali. Zaradi podnebnih sprememb se nevihte pojavljajo bolj zgodaj in uničijo gnezda in mladiče.

- Otok Raine Avstralija

Majhen a zelo pomemben otok, saj na njem več kot pol populacije zelenih želv tam zakoplje svoja jajca.

David je bil leta 1957 prvi človek, ki je posnel film o otoku Raine. Čez 66 let se znova vrne, kjer ga pričakajo domača ljudstva, ki že več stoletij skrbijo za otok. Sedaj jim pomagajo znanstveniki, saj jih višanje temperatur zadnjih 20 let skrbi, saj močno vpliva na populacijo. Pomagajo jim tudi drugi prostovoljci, ki z bagri ravnaajo obalo, da lahko želve kopljejo gnezda višje zaradi poplav in lažjega dostopa.

Tudi 40 % prebivalstva živi na obalah. Zaradi temperaturnih sprememb je vsako leto več orkanov, ki prizadenejo naše obale.

Mojca Mavec

David Attenborough

Sir David Attenborough se je rodil 8. maja 1926 v Isleworthu v Angliji kot srednji otrok; brat Richard je umrl leta 2014, brat John pa leta 2012. Starša sta med drugo svetovno vojno v rejništvo sprejela dve judovski deklici - begunki iz Nemčije.

Že kot otrok ga je zanimala narava, zato je začel zbirati fosile in kamne. Njegovo zbirko je občudovala mlada arheologinja in mu dala še večjo spodbudo za delo. Predavanja naravovarstvenikov pa so mu dala zagon, da se je odločil za študij, kjer je tudi diplomiral. Leta 1947 je bil poklican v državno službo, kjer je dve leti preživel v Kraljevi mornarici. Leta 1950 se je poročil z Jane Elizabeth Ebsworth Oriel in kmalu sta se jima rodila Robert in Susan. Žena je umrla leta 1997. Leta 2013 so mu vgradili srčni spodbujevalnik in leta 2015 zamenjali obe kolena.

Njegovo delo se je začelo pri televizijski družbi BBC, kjer je bil najprej voditelj raznih oddaj, občasno je ustvarjal lastne programe in postal nadzornik BBC2, kasneje pa programski direktor. Ker mu delo v pisarni ni bilo všeč, se je zavzel za snemanje več serij in dokumentarnih filmov, ki so bili takrat še posebno aktualni zaradi barvnih televizij. V letu

1979 je naredil revolucijo v snemanju filmov o divjih živalih, dobil je zaupanje znanstvenikov in razvilo se je sodelovanje. Ta inovacija je bila še en dejavnik uspeha, vendar je omejil svoj čas pred kamero, da je dal več časa posnetkom.

Z več kot 40 živalskimi, rastlinskimi vrstami in ozvezdjem, ki so poimenovani po njem, je dokazal, da je velik raziskovalec, biolog in ekolog. Raziskoval je neznane dežele, srečal najbolj oddaljene ljudi na Zemlji in navdušil gledalce z zanimanjem za naravni svet.

V svojem življenju je ustvaril ogromno dokumentarnih filmov in serij, pa čeprav je bil letos star že 99 let, pravi, da se še ne bo ustavil.

Ko Sir David Attenborough poziva, ko staroselci govorijo o svetu, ki ga čutijo že dolgo let, ko javne osebnosti in znanstveniki po vsem svetu opozarjajo na nepopravljivo škodo, je jasno, da ne gre več za mnenje. Gre za dejstva. Gre za resnico.

Leta 2024 je pri nas izšla njegova knjiga *Življenje na našem planetu*. Preberite jo, pogledajte njegove oddaje, se zamislite in ukrepajte.

Mojca Mavec



Torkova ustvarjalna srečanja - ko domišljija in ročne spretnosti zaživijo

V prostorih krajevne skupnosti v Gasilskem domu Bitnje se vsako leto od oktobra do maja odvija nekaj prav posebnega – torkova ustvarjalna srečanja, kjer se zbiramo ustvarjalke s skupno ljubeznijo do pletenja, kvačkanja in ročnih del.

To ni le čas za ustvarjanje uporabnih izdelkov, ampak tudi priložnost za druženje, izmenjavo idej, receptov, predvsem pa se ob tem pletejo prijateljstva.

Na začetku sezone smo članice večino srečanj posvetile pletenju in kvačkanju. Tako so nastali čudoviti, uporabni izdelki, kot so puloverji, jopice, kape, rokavice, nogavice.

V zadnjih srečanjih pa smo se usmerile v ustvarjanje uporabnih predmetov s pomočjo recikliranja starih in nič več uporabnih stvari.

Posebno zanimanje je požela izdelava nakupovalnih vrečk iz starih majic, za katere sploh nismo uporabile šivanke niti sukanca. Pravi primer kreativne reciklaže!

Prav tako smo s servietno tehniko preoblikovale stare škatle v lepe in uporabne rešitve za shranjevanje.

V srečanju pred veliko nočjo smo z veliko potrpežljivosti in veselja izdelovale simpatične ptičke iz blaga, ki so očarali vse prisotne. Z njimi smo popestrile vzdušje prazničnega časa.

Ustvarjalke že nestrpno načrtujemo novo sezono 2025/26, v kateri bomo nadaljevale s svojimi domiselnimi projekti in ustvarjanjem. Poleg tega pa se bomo trudile vključiti še več novih idej in izzivov, ki jih prinese ustvarjalni duh.

Če tudi vas zanima svet ustvarjanja in želite preživeti kakovosten čas v prijetni družbi, vas prisrčno vabimo, da se nam pridružite vsak torek od 17. do 20. ure. Začnemo spet oktobra.

Tatjana Muraja Oblak, mentorica študijskih krožkov



Spoštovani krajan, skupaj ohranimo našo lepo vas!

Naša vas je neprecenljiv zaklad, poln naravne lepote in tudi kulturne dediščine. Ohranimo jo za prihodnje rodove!

 Pazimo na naravo: Odpadki ne sodijo v naravo. Skupaj lahko zmanjšamo onesnaževanje, recikliramo, kompostirajmo in poskrbimo, da so naše poti in gozdovi čisti ter vabljeni za vse.

 Vožnja po ozkih cestah: Ceste naše vasi so ozke in na velikih mestih nepregledne, zato zahtevajo toliko več pozornosti. Namenjene so vsem – pešcem, kolesarjem in voznikom.

Bodimo odgovorni in pazljivi pri vožnji.

Znižana hitrost ni samo varnostna zahteva, temveč tudi izraz spoštovanja do soljudi in narave.

Ceste niso parkirni prostori.

Poskrbimo za zelene ograje, da so pravočasno in dovolj obrezane!

 Pozornost in medsebojna skrb: Naša skupnost je močna, kadar drug drugega podpiramo in si pomagamo. Bodimo prijazni in skrbni tako do sebe kot do ostalih članov naše skupnosti. Predvsem pa poskrbimo za starejše, otroke ter vsakogar, ki potrebuje pomoč. Na tak način povečamo tudi varnost in s tem dobro počutje.

Naša prizadevanja so ključna!

Vsak pri sebi se odloči o načinu življenja. A s spoštovanjem do okolja, do sočloveka, z medsebojnim spoštovanjem in skrbjo za dediščino lahko skupaj poskrbimo, da naša vas ostane prostor, ki ga je vredno ljubiti in ohranjati.

Hvala, ker ste del te pomembne zgodbe!

Tatjana Muraja Oblak



ČIŠČENJE SONČNIH PANELOV

*Izkoristek sončne elektrarne se zaradi umazanih panelov zmanjša **do 30%.***

*Pri 13 kW elektrarni to pomeni **do 700 EUR letno.***

**Naročite čiščenje
in pregled stanja
električnih panelov!**

069 636 053
david.oblak@ncs-doo.net

Najboljši
ČISTILNI SERVIS

Najboljši
ČISTILNI SERVIS

Tel: **069 636 053**

Email: **info@ncs-doo.net**

Inovativen in vsestranski čistilni servis, kjer smo vsi zaposleni zavezani k zagotavljanju vrhunskih storitev na področju čiščenja. Ne glede na to, ali gre za poslovne prostore, stanovanjske objekte ali industrijske komplekse.

- ✓ Visokotlačno čiščenje
- ✓ Zaščitni premazi
- ✓ Čiščenje sončnih elektrarn (solarnih panelov)
- ✓ Čiščenje po gradbenih delih
- ✓ Višinska čiščenja
- ✓ Čiščenje steklenih površin
- ✓ Redno čiščenje

Smo zagnani in polni energije, pri čistoči ne popuščamo!

